

Kvasické noviny

3
2025

Kvasičtí senioři změřili své síly s ostatními družstvy na Hrách seniorů Mikroregionu Jižní Haná, které se konaly 5. září v tělocvičně Základní školy v Tlumačově.

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,

letošní kvasická pouť byla opět velkolepou akcí, která potvrdila, že v našem regionu má dlouholetou tradici a velký význam. I přes nečekaný konec mužského fotbalu v Kvasicích se uskutečnil tradiční hodový fotbalový zápas v režii bývalých hráčů A i B týmu. Velký dík všem účastníkům a organizátorům letošního fotbalového utkání. Veškeré příjmy z něj i tomboly organizátoři a hráči věnovali (hráči mezi sebou vybrali 7 100 Kč) na kvasické fotbalové děti a mládež. Celkem se jednalo o 52 100 Kč.

Program poutě byl pestrý a nabídl vyžití pro malé i velké. V parku mezi stánky, u kolotočů i na loděnici panovala jedinečná atmosféra, kterou si užívali všichni návštěvníci, a kterou nemůžou zažít nikde jinde. Přijelo opravdu mnoho lidí a bylo vidět, že společné chvíle v našem krásném prostředí mají smysl. Rád bych poděkoval všem zaměstnancům, členům kulturní komise, zastupitelům a Vodáckému klubu, kteří se na přípravě a organizaci pouti podíleli, protože bez nich by to nešlo.

S koncem prázdnin začal i nový školní rok. Pro děti to znamená povinnosti a učení, pro rodiče zase návrat ke každodennímu stereotypu a pevnějšímu režimu. Věřím ale, že si všichni přes léto dostatečně odpočinuli a nabrali novou energii. Prvňáčci měly v Základní škole v Kvasicích 1. září krásné přivítání a přeji jim, ať se jim ve školním roce daří.

Před námi stojí několik velkých projektů, které jsou pro obec zásadní. Dokončíme rozsáhlou opravu střechy základní školy, právě začíná kompletní rekonstrukce ulice Hráza. Důležitým projektem je sanace sklepa v základní škole. Je nutná kvůli stavu sloupů, na kterých škola stojí. Jejich oprava zajistí, že budova zůstane bezpečná pro další generace žáků. Další důležitou akcí je nové uzemnění hromosvodu, aby byla škola dobře chráněna při bouřkách. Na podzim začne budování optické sítě v téměř celých Kvasicích od společnosti CETIN, a. s. Kmen ořešáku jsme odvezli k řezbář, aby se vrátil jako monument zobrazující historii našeho městečka. A nezapomínáme ani na volnočasové aktivity. U skateparku vyroste nový altán, který poskytne zázemí pro sportovce i širokou veřejnost.

Speciální poděkování patří našim seniorům a sokolkám, kteří reprezentovali naše městečko na hrách seniorů v Tlumačově a rybářům za dětské rybářské závody, kterých se zúčastnil rekordní počet dětí.

Děkuji také všem našim sportovcům a spolkům, kteří reprezentují naše městečko a dělají mu dobré jméno.

Přeji vám všem, aby podzimní měsíce byly klidné, přinesly spokojenost, zdraví a dostatek času na rodinu i přátele. Věřím, že se společně potkáme na dalších akcích, které pro vás obec i spolky připravují.

Budu se na vás těšit na výstavě obrazů bratrů Krasických, Dnu přírody na Myslivně, na zamykání řeky Moravy či na divadelním představení od spolku Haleny.

Dušan Odehnal

U SKATEPARKU VYROSTE NOVÝ ALTÁN

Skatepark v Kvasicích se stal oblíbeným místem, kde děti a dospívající aktivně a smyslně tráví svůj volný čas. Mladí tu jezdí na koloběžkách, skateboardech i kolech a využívají rampy i další překážky. Co jim ale dosud chybělo, bylo zázemí. Místo, kde by si mohli posedět, odpočnout, dát si pití, odložit mikinu nebo se schovat, když přijde dešť.

Vedení obce se proto rozhodlo situaci vyřešit a u skateparku vybudovat altánek. Konstrukce

bude ze železa a gabionu a její rozměry budou 6 x 4 metry.

„Obec zaplatí pouze materiál, samotnou stavbu zvládnou zručně sestavit naši obecní zaměstnanci. Altán by měl stát už během podzimu, takže mladí sportovci budou mít nové zázemí ještě v letošní sezóně,“ uvedl starosta Dušan Odehnal.

Nový altán přinese hned několik výhod. Kromě toho, že nabídne místo k odpočinku a posezení, vytvoří i prostor, kde se mladí mohou po-

tkávat, povídat si a trávit čas společně. Skatepark tak nebude jen sportovištěm, ale stane se ještě více komunitním místem, kde vznikají nová přátelství a kde mladí tráví čas aktivně a bezpečně. Zároveň jde o praktické řešení, díky gabionům a kovové konstrukci bude stavba odolná a dlouhodobě udržitelná, takže obec získá trvanlivé a funkční zázemí za rozumné peníze.

text: Jana Hlavinková

ŽELEZOBETONOVÝ SKELET, NA KTERÉM STOJÍ CELÁ ŠKOLA, ČEKÁ ROZSÁHLÁ REKONSTRUKCE

V Kvasicích se chystá další rozsáhlá oprava místní základní školy, konkrétně suterénu. Celá budova totiž stojí na železobetonové konstrukci, která by mohla bez včasného zásahu být v havarijním stavu. Oprava vyžaduje sanaci sloupů, které tvoří základy celého objektu. Obec už připravila výběrové řízení na sanaci sklepa a v příštím roce podá žádost o dotaci. Podle starosty Dušana Odehnala se ale práce uskuteční i v případě, že obec dotaci nedostane. Sanace proběhne minimálně ve dvou etapách a zásah do základové konstrukce školy je podle vedení obce neodkladný. Projektová cena prací činí 29 023 958 Kč včetně DPH, očekává se, že výběrovým řízením se cena sníží i o několik milionů korun. Vše bude záležet na předložených nabídkách odborných firem.

„Nemůžeme ohrozit bezpečný chod školy. Rekonstrukce sloupů, průvlaků, panelů i desek v suterénu školy je nezbytně nutná. Životnost betonových prvků u těchto typů staveb je padesát let. Celý suterén tak prošel důkladným stavebně-technickým průzkumem, analýzou, včetně laboratorních testů všech konstrukčních prvků, a posouzením statika. Následně bylo navrženo řešení, které prodlouží životnost těchto prvků o více než 30 let. Prvním krokem bylo snížit vlhkost ve sklepech, což jsme provedli v minulém roce výstavbou komínového odvětrávání,“ sdělil starosta.

Na sloupech stojí celá budova

Sloupy ve sklepech základní školy jsou v různém technickém stavu, a proto projektant připravil tři různé postupy oprav. Tam, kde je beton jen povrchově narušený, ale jinak drží a výztuž není vidět, půjde o nejjednodušší opravy. Stavbaři povrch očistí vodou pod nízkým tlakem, nechají ho oschnout a pak na něj postupně ve třech vrs-

tvách nastříkají speciální přípravek, který chrání ocelovou výztuž před korozi. Díky tomu se prodlouží životnost betonu a zamezí se dalšímu šíření koroze. Druhá varianta oprav se použije tam, kde už má beton dutiny, odpadla krycí vrstva a výztuž se objevila na povrchu. Ocel už začíná rezivět, a proto se musí postupovat razantněji. Nejprve se špatný beton odstraní vysokotlakým vodním paprskem. Tlak se nastavuje postupně, začíná se na tisíce barech a podle potřeby se zvyšuje, aby se odstranilo všechno narušené, ale nepoškodil se zdravý beton. Sbíječky nebo kladiva se nesmí použít, protože by způsobily praskliny. Když se odhalí výztuž, dočistí se mechanicky ocelovými kartáči a dostane dva ochranné nátěry. Samotný beton se navlhčí a na povrch se nanese spojovací můstek, aby nová hmota dobře přilnula. Poté se chybějící části doplní speciální opravou maltou. Pokud je vrstva tenká, používá se stěrka, pokud je silnější, nanáší se malta ve více krocích buď ručně, nebo speciálním stříkacím zařízením. Na závěr přijde opět impregnace proti korozi. Nejsložitější opravy čekají sloupy, kde už se beton drolí ve velkém, výztuž je zkorodovaná a stav sloupů je staticky nebezpečný. Tady se musí nejdříve namontovat podpěry, aby

konstrukce zůstala stabilní. Potom se opět použije silný vodní paprsek, který odstraní všechno narušené. Ocel se vyčistí, natře ochranným nátěrem a navíc se dovnitř vloží nová výztuž, takzvaný armokoš, který posílí celou konstrukci. Nakonec se všechno překryje asi osmicentimetrovou vrstvou stříkaného betonu vyšší kvality. Tím sloup získá zpátky pevnost a nosnost, kterou kvůli poškození ztratil.

Posílí se stropní konstrukce

Průvlaky jsou vodorovné nosníky, které spojují sloupy a nesou na sobě část stropní konstrukce. V kvasické škole jsou po letech zatížené a na mnoha místech poškozené. Beton v nich je zkarbonizovaný do hloubky čtyřiceti až šedesáti milimetrů, což znamená, že ztratil původní ochranné vlastnosti. V místech, kde leží třmínky, tedy ocelové prvky, které drží výztuž pohromadě, se krycí vrstva betonu začala odlupovat.

Některé třmínky už jsou dokonce úplně odhalené a reziví. Objevují se i poškození spodní výztuže, která se při korozi roztahuje, beton praská a odlupuje se. Nejcitlivější místa jsou spoje průvlaků, takzvané Gerberovy klouby. Jsou to napojení řešená ocelovými plechy a pruty zabe-

tonovanými do konstrukce. I tady se objevuje koroze a oslabení. Některé průvlaky jsou na tom lépe a zatím nejeví známky poruch, ale ty nejvíce poškozené, například průvlaky PR4 a PR5, čeká náročná oprava podle třetího a nejtěžšího postupu. Znamená to odhalení a vyčištění výztuže, její ošetření nátěry, doplnění nového armokoše a překrytí vrstvou stříkaného betonu, aby se nosnost obnovila a konstrukce byla opět bezpečná.

Opravy průvlaků se budou lišit podle toho, jak moc jsou poškozené. Tam, kde je beton jen zkarbonizovaný a výztuž zůstává v pořádku, půjde o nejjednodušší zásah. Dělníci povrch očistí vodou pod nižším tlakem, nechají ho oschnout a pak ho ve třech vrstvách nastříkají speciálním přípravkem, který funguje jako ochrana proti korozi. Tím se konstrukce zakonzervuje a dál se už nebude zhoršovat. Druhá varianta se použije v místech, kde beton už ztratil soudržnost, vytvořily se v něm dutiny a výztuž začala vykukovat. Takové části se musí odstranit silným vodním paprskem, aby zůstalo jen zdravé jádro betonu. Sbiječky se nesmí používat, protože by mohly beton popraskat. Pokud se po kontrole zjistí další oslabená místa, proces se zopakuje. Odhalené ocelové pruty se pak mechanicky dočistí a dvakrát natírou ochranným nátěrem. Následně se beton navlhčí, dostane spojovací vrstvu a chybějící části se doplní speciální opravou maltou podle tloušťky buď ručně, stěrkou, nebo stříkáním za mokra. I v tomto případě na závěr přijde impregnace proti korozi. Největší zásahy čekají průvlaky, kde už je výztuž výrazně zkorodovaná a hrozí oslabení nosnosti. Tyto části se musí nejprve podepřít dřevěnými hranoly a sloupky, které se pevně zaklíní, aby celá konstrukce zůstala během prací stabilní. Potom se odstraní vadný beton vodním paprskem a odhalená výztuž se dočistí a ošetří nátěry. Podle rozhodnutí statika se navíc může přidat nové vyztužení.

Panely ztrácí svoji funkci

Dutinové panely jsou prefabrikované betono-

vé desky, které se vyrábějí už s podélnými dutinami uvnitř. Díky těm dutinám nejsou tak těžké, ale přitom si udrží potřebnou pevnost. Používají se hlavně na stavbu stropů a střech. V kvasické škole tvoří dutinové panely stropní konstrukci nad sklepem, tedy podlahu, po které děti a učitelé denně chodí v přízemí.

Problém je v tom, že beton panelů už ztratil ochranné vlastnosti a zkarbonizoval se do hloubky 35 až 45 milimetrů. Na mnoha místech se začíná odlupovat krycí vrstva betonu, která chrání výztuž. Odhalují se tenčí rozdělovací pruty ve spodní části panelů, které už místy korodují. Tyto pruty nejsou hlavní nosné, ale i tak jejich poškození ukazuje na slabé místo celé konstrukce. Potíže vznikly už při výrobě, protože výztuž dostala jen tenkou vrstvu betonu a nikdo tehdy nepočítal s tím, že panely skončí v tak vlhkém prostředí, jaké je nyní ve sklepech školy.

Ve většině případů se dají panely opravit jednodušším postupem, ale u některých už koroze zasáhla i hlavní nosné pruty, které nesou podstatnou část zatížení. Nejvíce poškozené panely čeká náročná oprava podle třetího a nejsložitějšího postupu. To znamená odhalení výztuže, její ošetření, případné zesílení a překrytí novou vrstvou betonu. Naštěstí je takto špatný stav spíše výjimečný, ale i tak se všechny panely musí projít a zabezpečit, aby byla podlaha nad sklepem bezpečná pro další provoz školy.

Betonová vrstva PZD desek je narušená

PZD desky jsou menší prefabrikované železobetonové panely, které se v minulosti vyráběly jako univerzální dílce pro stavbu stropů. Laicky řečeno, jsou to betonové desky vyztužené ocelovými pruty, které se jednoduše osadily mezi nosníky nebo průvlaky a doplnily tak stropní pole tam, kde bylo menší rozpětí. V kvasické škole se desky používají jen okrajově, například na krajích pavilonu E, kde přemostují vzdálenosti kolem tří metrů. Nejde tedy o hlavní nosné prvky celé stavby, ale i ony mají svou funkci a nesou část zatížení.

Průzkum karbonizace betonu u desek sice neproběhl, ale odborníci se shodují, že vzhledem k prostředí sklepa je krycí betonová vrstva už narušená a ztratila ochrannou schopnost. Na některých místech je dokonce vidět začínající koroze výztuže, což potvrzuje, že i PZD desky potřebují zásah. Oprava ale nebude tak složitá jako u průvlaků nebo nejvíce poškozených sloupů. Počítá se s jednodušší sanací podle prvních dvou kategorií, tedy očištěním povrchu, ošetřením výztuže speciálními nátěry proti korozi a doplněním chybějícího betonu. Tím se zamezí dalšímu zhoršování a desky zůstanou plně funkční i pro další roky provozu školy.

Opravi se i obvodové panely

Obvodové prefa panely tvoří vnější obálku školy. Jsou to velké prefabrikované betonové desky, které jsou z vnější strany připevněné ke sloupům a uloženy na základový kalich. Obklopují celý obvod jednotlivých pavilonů a vytvářejí tak pohledovou část suterénu budovy. V Kvasicích mají panely v prvním podzemním podlaží výšku zhruba 1,55 metru, takže jsou dobře viditelné zvenku.

I když se na nich nedělal samostatný průzkum karbonizace, odborníci počítají s tím, že beton je poškozený stejně jako u ostatních částí konstrukce. Na povrchu je už teď patrné, že výztuž umístěná blízko k okraji betonu se odhalila a začala korodovat. To znamená, že ochranná vrstva betonu je příliš tenká a časem ztratila svou funkci. Opravy se proto nevyhnou ani těmto panelům. Budou muset projít očištěním, doplněním poškozených míst a ošetřením výztuže proti další korozi, aby i obvodové stěny školy zůstaly stabilní a bezpečné.

Budou nové rozvody vody a tepla

V rámci akce proběhne výměna rozvodů teple a studené vody i topení. Vymění se i starší části odpadů.

text: Jana Hlavinková

V ZEMI U ZÁKLADNÍ ŠKOLY SE KOPE NOVÉ UZEMNĚNÍ PRO HROMOSVOD

Mnozí z vás se ptají, co se děje okolo základní školy. Obec Kvasice tady provádí úplnou obnovu uzemnění hromosvodu budovy. V návaznosti na opravu celé střechy a nový hromosvod na střeše je nutné dát podle nových norem dohromady i uzemnění tak, aby vše prošlo řádnou revizí.

„Původní uzemnění je na mnoha místech přerušené a zkorodované, tedy nefunkční. Okolo celé školy se musí vykopat příkop, do kterého se uloží nový zemnicí pás,“ vysvětlil starosta Dušan Odehnal.

Současný už neodpovídá dnešním bezpečnostním normám a po desítkách let provozu je potřeba ho vyměnit.

Hromosvod je důležitý, protože při bouři může blesk udeřit i do střechy budovy. Pokud by chyběl hromosvod, elektrický výboj by se mohl šířit do celé stavby a způsobit požár nebo vážné škody na elektrickém zařízení. Hromosvod funguje jednoduše. Kovová tyč na střeše blesk zachytí, přes vodiče ho svede bezpečně k zemi a tam se výboj rozptýlí.

Na střechu školy se proto namontují nové jímače, což jsou právě ty kovové části, které blesk zachytí. Z nich povedou svody po fasádě dolů. Největší část práce proběhne kolem školy, kde se vykope rýha do země. Do ní se položí ocelový pásek, který vytvoří nové uzemnění. Po něm

blesk sjede do země, aniž by poškodil samotnou budovu.

Aby celá soustava vydržela co nejdéle, všechny spoje se ošetří proti korozi. Navíc se nainstalují zkušební svorky. Ty umožní technikům při pravidelných kontrolách jednoduše změřit, zda hromosvod funguje správně. Revize se budou provádět každý rok.

Nový hromosvod zajistí, že škola bude při bouřkách v bezpečí, a ochrání tak nejen budovu samotnou, ale hlavně děti, učitele a všechny, kdo se v ní nacházejí.

KVASICKÝ FOTBAL SKONČIL. ÁČKO SE ROZPADLO

Pro místní sportovní veřejnost to byl šok. Fotbal v Kvasicích letos náhle skončil a divizní tým se odhlásil ze soutěže. Rozhodnutí padlo na přání dosavadního hlavního sponzora Filipa Klementa, který oznámil, že už dál nebude klub financovat.

Týmu A, který hrál divizi, přišla zpráva doslova ze dne na den, hráči se to dozvěděli těsně před začátkem soutěže. Hráči i trenéři byli rozhodnutím zaskočení a nikdo nezná konkrétní důvody, které Filipa Klementa vedly k ukončení sponzorování mužských týmů.

„Je to katastrofa a šok. Dělán fotbal 65 let, mám 76 let a pořád jsem správce hřiště, jsem tu každý den. Kdyby nám pan Klement řekl dřív, že už nechce fotbal financovat, hráči byli ochotni hrát i rok zadarmo. Kdybychom to věděli dopředu, mohli jsme se připravit a najít řešení,“ popisuje situaci dlouholetý trenér a správce Vladimír Potočný.

Rozpad družstva potvrdil i fotbalista Lukáš Foltýn, který po krachu kvasického fotbalu odešel hrát do Těšnovic. „Vím, že je tady dobrá parta, šel jsem hrát za klukama.

Nevíme přesné důvody, proč fotbal v Kvasicích skončil. Áčko se to dozvědělo den před soutěží. Teď musíme sehnat hráče, tým, zvolit nového předsedu a hledat nové sponzory. Máme rok na to, abychom poskládali nový mančaft. Priorita je, aby se znovu postavilo mužstvo dorostu,“ vysvětluje.

Podle něj si jeho kvasičtí spoluhráči také našli místo v jiných klubech, například ve Střílkách, Bařicích či Tučapech.

Obec Kvasice se podle Potočného snaží pomáhat, jak to jde, zajišťuje zázemí a vychází vstříc,

když je potřeba. Jenže bez silného partnera, který by do klubu vkládal finance, se fotbal na divizní úrovni dělat nedá.

Budoucnost kvasického fotbalu je tak nejistá. Přesto hráči i trenéři doufají, že se podaří poskládat nový tým a najít lidi, kteří budou ochotní do klubu vložit čas, energii a také peníze.

Vyjádření Filipa Klementa se nám do uzávěrky nepodařilo sehnat. Věř, že se jim podaří poskládat alespoň tým B, který se rozpadl už v loňském roce.

BÝVALÍ DEVÁŤÁCI SE ROZPRCHLI NA STŘEDNÍ ŠKOLY

I v letošním školním roce si žáci základních škol volili střední školu na základě takzvané priority. Mohli si vybrat 3 obory bez talentové zkoušky a až dva obory s talentovou zkouškou, tedy maximálně 5 oborů, kam si mohli podat přihlášku.

Zajisté všichni volili uvážlivě, protože všichni žáci se dostali na školy, které měli převážně na prvních místech.

Nejvíce byl zájem o Střední školu hotelovou a služeb v Kroměříži, těsně za ní následuje Střední průmyslová škola polytechnická Zlín, Střední škola – Centrum odborné přípravy technické Kroměříž, Střední škola pedagogická a sociální Kroměříž a Střední škola filmová Zlín. Pak už je to vše po jednom

místečku: Střední zdravotnická škola Kroměříž i Zlín, Střední škola pedagogická a sociální Zlín, Střední průmyslová škola Zlín, Střední průmyslová škola Otrokovice, Střední odborná škola ochrany osob a majetku Zlín, Gymnázium a Arcibiskupské gymnázium Kroměříž a Zlín, Střední škola zemědělská Přerov, Střední škola zemědělská a přírodovědná Rožnov pod Radhoštěm, Střední odborná škola Staré Město a Střední odborná škola Hranice.

Všem žákům přejeme hodně štěstí a úspěchů nejen při dalším studiu, ale i v osobním životě.

text: Michaela Dostálová

EXKURZE ŽÁKŮ 9. ROČNÍKU DO OSVĚTIMI

Žáci 9. ročníku naší základní školy se v pátek 23. května zúčastnili významné exkurze do Osvětimi, kterou odborně zařídil PhDr. Pavel Kočí ve spolupráci s Vzdělávací cestovní agenturou. Vzdělávací akce, zaměřená na historii druhé světové války a holokaustu, se stala pro všechny účastníky nezapomenutelným a hluboce emotivním zážitkem.

Během exkurze jsme navštívili jak hlavní tábor Auschwitz I, tak i vyhlazovací tábor Auschwitz II – Birkenau v Březinci. Průvodci nás seznámili s historií míst, životními podmínkami vězňů a tragickým osudem mili-

onů lidí, kteří zde zahynuli. Žáci měli možnost vidět autentické prostory táborů, původní budovy, zachované artefakty a památníky, které zde byly zřízeny na památku obětí.

Vzdělávací zážitek měl nejen historický, ale i etický rozměr. Připomněl nám důležitost tolerance, respektu a solidarity v dnešní společnosti. Žáci si z exkurze odnesli hluboký dojem a cenné poznatky, které budou jistě rezonovat v jejich dalším životě.

Děkujeme PhDr. Pavlu Kočímu a Vzdělávací cestovní agentuře za profesionální a citlivý přístup a organizaci významné exkurze.

PŘIVÍTÁNÍ PRVNÁČKŮ 1. ZÁŘÍ V KVASICKÉ ŠKOLE

ZÁVODÍ, VYHRÁVÁ A UČÍ DALŠÍ. KRISTÝNA FOLDYNOVÁ ŠÍŘÍ HOBBYHORSENG DO CELÉHO REGIONU

Kristýna Foldynová má teprve šestnáct let a už vyniká disciplínou, vytrvalostí, tahem na branku i přirozenými vůdčími schopnostmi. Je členkou národní reprezentace v hobbyhorsingu a České hobbyhorsingové federace (ČeHoF). Na mistrovství světa ve Finsku v roce 2024 získala zlatou medaili za družstvo a páté místo za individuální výkon. V letošním roce se na Finský šampionát vrátila znovu a zlepšila svůj výkon v individuálních soutěžích na 1. a 2. místo. Uspěla ve sportu, který není příliš známý, ale v Česku je překvapivě rozšířený a konkurence je v něm velmi silná. „Pro mě je těžší závodit s českými děvčaty než s cizinkami. Naše holky jsou na velmi vysoké úrovni,“ říká.

Kristýna přesně ví, co chce, jak toho dosáhnout a co pro to musí udělat. Má jasnou vizi i cíl. V Kasicích vede kroužek dětí, které nadchla pro hobbyhorsing, a získala si u nich autoritu. Dokáže je motivovat i udržet jejich pozornost a nadšení.

V rozhovoru vypráví, jak se k hobbyhorsingu dostala, co obnáší příprava a jak se jí spolu s rodiči podařilo nadchnout pro sport dětí nejen z Kvasic, ale i z širokého okolí.

Jak ses poprvé dozvěděla o hobbyhorsingu?

Viděla jsem videa na internetu a nejdříve jsem si myslela, že je to hrozná blbost. A pak jsem si to zkoušela na zahradě. Bylo mi 13. Když jsem rodičům řekla, že bych se tomu chtěla věnovat, maminka se mě ptala, jestli to opravdu myslím vážně. Taťka mě vzal na první závody a od té doby mě podporují. On se mnou jezdí na závody a baví ho to. I můj nejmladší bratr se hobbyhorsingu věnuje.

Kde se u nás sport vzal a jak moc je rozšířený?

Hobbyhorsing pochází z Finska, kde vznikl

před pětadvaceti lety. Pak se rozšířil do Evropy a i k nám. U nás v Česku má sport velmi silnou základnu, dělaly se tady první velké závody a konaly se v Paskově u Ostravy. V republice máme hodně tréninků, kempingové pobyty, kvalifikační závody. Konkurence mezi českými děvčaty je opravdu veliká, pro mě je těžší závod s našimi holkami než se závodnicemi ze zahraničí.

S jakými reakcemi ses setkala, když lidem řekneš, že děláš hobbyhorsing?

Nikdy jsem se osobně nesetkala s vyloženým posměchem, na sociálních sítích se ale nějaký škaredý komentář občas vyskytne. Někteří sice nechápou, o čem hobbyhorsing je, a mají nějakou narážku, ale já si z toho udělám legraci a neřeším to. Normální člověk to pochopí, a kdo nechce, to je jeho problém. Spolužačkám jsem to řekla hned na adaptačním pobytu. Občas padne nějaká poznámka, když se o tom bavíme, ale sama to nikomu nevnučuji. Když se mě někdo zeptá, ráda odpovím.

Kolik máš koníků a existují specializované prodejny?

Hobíky mám čtyři. Prodejna je u nás jenom jedna, a to v Praze. Jinak jdou koupit ve stáncích na závodech. Tam si je můžete prohlédnout a vyzkoušet, jak vám pasují do ruky. Je spousta šikovných děvčat, které si hobíky šijí samy. Já jsem svého prvního hobíka vyhrála. Druhého mi věnovala jedna paní, která je šila pro své dcery. Už jich měly hodně a neměly je kam dávat.

A asi jsem jí byla natolik sympatická, že mi jednoho dala. A pak, když moje kamarádka skončila s hobbyhorsingem, další dva hobíky jsem od ní koupila. Koníky můžete koupit na internetu nebo přes facebookové skupiny, kde je lidé vyrábějí a prodávají. Já používám každého koníka na jinou disciplínu. Mám menší a lehčího, se kterým běhám parkury, protože v ruce nemám takovou váhu a líp se s ním skáče. Pak mám dva větší, které používám spíš na drezuru. Tu jezdívám hlavně proto, abych si splnila kvalifikaci, protože v drezuře se musím soustředit na více věcí najednou, od tempa až po naklání koně.

Máš zkušenosti i se závody v zahraničí? A jak vlastně takové závody probíhají?

Na zahraničních závodech jsem byla zatím dvakrát, vždycky na světovém šampionátu ve Finsku. Byla jsem překvapená zejména velkým počtem závodníků (více než 2 000). Závodů se zde účastní více chlapců a i věk závodníků je vyšší než u nás. Měla jsem pocit, že hodnocení je přísnější. Ale tak to má správně být, hobbyhorsing je sport, který má daná pravidla a měl by se podle nich posuzovat. Byly to závody na profesionální úrovni. Na závodech se platí startovné. Pokud má člověk svého koníka, platí jen startovné, ale kdyby si ho člověk musel kupovat, jeho cena záleží na tom, jak propracovaný je. Ti nejjednodušší se dají pořídit kolem tisíce korun, ale ti nejvyšší a detailně udělaní mohou stát i osm tisíc.

Na závody potřebuji boty, které jsou dělané na odraz, aby se mi lépe skákalo a aby měly neklouzavou podrážku. Stály asi 500 Kč. Oblečení můžu mít v podstatě jakékoliv, jen musí být bez potisku.

Samotné závody probíhají většinou v hale a i stavba trati má nějaká pravidla. Na závodní parkurové trati bývá většinou okolo deseti různých překážek. A pokud se rozhodnete závodit, stačí se přihlásit na závody, vybrat si z nabízených závodních disciplín, zaplatit startovné, přijet a tam už jen čekat až uslyšíte své jméno. Odjedete závod jak nejlíp zvládnete a čekáte na vyhlášení výsledků. Trať je cca na třicet vteřin, bývá tam kolem deseti skoků a několik dalších překážek. Jaké budou, to vždycky záleží na organizátorovi. Na závody jezdí obvykle osmdesát až sto holek a probíhají tam i různé kvalifikace na mistrovství. Já osobně soutěžím v parkurech, které jsou na rychlost. Momentálně je pro mě podmínka, abych zvládla proskákat parkur ve výšce osmdesáti centimetrů. Na konci roku se pak sčítají body, a to jen ze tří nejlepších závodů. Padesát nejlepších jezdců v kategorii mají možnost si zasoutěžit o titul mistra ČR.

Jak se připravuješ na samotný závod a máš nějaké svoje triky, které ti pomáhají při skákání?

Před závodem si můžeme všichni společně trať projít. Já si ji vždycky nakrojuji, abych měla větší jistotu a věděla, jak mi vyjdou roztupy. Dřív jsem měla lepší odrazovou nohu levou, ale postupně jsem se naučila skákat i z pravé. Teď už je mi jedno, ze které nohy se odrazím. Ne každá závodnice však tuto dovednost ovládá. Ty, které to neumějí a před překážkou se zastaví, mají trestné body a musejí se vrátit a zkusit skočit znovu.

Dá se to ale natrénovat, je to jen otázka cviku. V kroužku proto holky učím, aby se uměly odrazet z obou nohou, protože to je na závodech velká výhoda. To znamená, že je v podstatě jed-

no, jak mi před překážkou vyjdou kroky, protože se i tak odrazím. Holky, které to neumějí a před překážkou se zastaví, mají trestné body a musejí se vrátit a zkusit skočit znovu. Také se natáčím už při přeskočení překážky, což mi ušetří nějakou tu sekundu. To znamená, že když vím, že po přeskočení poběžím doleva, už nad překážkou se točím doleva. Tím pádem ušetřím pár kroků a mám lepší čas. Právě na zvládnání těchto dovedností se zaměřujeme na tréninku.

Podle čeho rozhodčí hodnotí výkony na závodech a jaké všechny disciplíny se v hobby horsingu jezdí?

Rozhodčí sledují hlavně čas a počet shozených překážek. Pokud závodník spadne, je hned vyloučený.

Například v drezuře se hodnotí spousta věcí. Tempo, přesnost, zvládnutí předepsaných prvků a jak má jezdec natočeného koníka. Pokud hobík „vypadne z ruky“, také to znamená vyloučení. Já se specializuji na parkury, tedy na rychlostní disciplíny. Další disciplínou je Skok mohutnosti (skok do výšky s koněm), kde je můj osobní rekord ve skoku 120 cm. Světový rekord je 148,5 cm. Disciplín ale existuje hodně, kromě parkuru a drezury jsou to třeba i western nebo další, které známe i z reálných závodů s koňmi.

Já osobně skáču parkury do výšky 100 cm. Ale nejčastěji jezdím parkur 70-80 cm. Trať je postavená z překážek v této výšce a cílem je zvládnout ji v co nejlepším čase. Nejde jen o rychlost, ale i o techniku a obratnost. U nás v Česku se závodí většinou do patnácti let, takže už mě berou jako starší jezdkyň. Nejstarší jezdkyňe u nás má asi devatenáct let. V jiných zemích se ale závodí klidně až do osmdvaceti.

Stalo se ti někdy, že bys při závodě nebo tréninku špatně došlápla, zakopla nebo se zranila?

Asi čtyři měsíce zpátky jsem byla na kvalifikaci v Brně a tam se mi podlomila noha. Naštěstí jsem zatím žádný vážnější úraz neměla. Sem tam něco naraženého nebo podvrtnutého, ale nikdy nic závažného.

Máš před závody nějaký rituál, který ti pomáhá uklidnit se a soustředit?

Říkám si, že mám natrénováno víc než ostatní, takže se nemám čeho bát. To mi dodává jistotu. Když se mi zdá nějaká překážka náročná, tak si ji víc prohlédnu a nakrojuji. To mě uklidní. Je to o tom překonat strach a uvědomit si, že se to dá zvládnout. Uklidňuje mě, že si můžu trasu projít předem, a potřebuji být minutku až dvě sama.

Co považuješ za svůj největší úspěch?

Umístění v Hobby horsing cupu Paskov, kde jsem skončila druhá.

Jak se udržuješ v kondici?

Trénuji téměř každý den. Běhám skoro den-

ně dva kilometry, dávám si kondiční a skokové tréninky, kdy cvičím různé odskoky od žebříků, a také posiluji svaly okolo kolen a kotníků. Všechno musím mít natrénované, jde o techniku a obratnost. Čím víc trénuji, tím větší mám pocit, že mě to baví a také větší jistotu na závodech.

Jak ses vlastně dostala k tomu, že vedeš kroužek a trénuješ další holky?

Jednou jsem přišla za tátou s nápadem uspořádat závody. Ty se vydařily, měly kladné ohlasy a tak jsme založili klub, který začal závody pořádat. A protože se k mým osobním tréninkům postupně přidávaly další holky, začaly jsme trénovat. Tak vznikl kroužek a holky k nám začaly docházet. Je jich asi dvacet. Znájí mě, takže za mnou jezdí i z Vizovic nebo z Kroměříže. Autoritu u nich mám na základě svých úspěchů a výsledků, a to je motivuje, aby se samy zlepšovaly a dělaly pokroky. Vždy jim říkám, že z nich mistra neudělám. Můžu jim poradit, ukázat, jak na to, projít s nimi vše co jim nejde, ale pak je to už na nich.

Jaké máš plány do budoucna?

Chtěla bych závodit, dokud to půjde. Už tak nyní patřím k nejstarším závodnicím u nás. Ráda bych pokračovala v rozvoji hobbyhorsingu, organizovala závody a trénovala jezdce. Mým cílem je sport dál rozšiřovat a do budoucna bych se chtěla věnovat práci s dětmi. Ale ze všeho nejvíc bych v dospělosti chtěla pracovat právě na rozvoji hobbyhorsingu.

text: Jana Hlavinková

Kristýna Foldynová (16 let)

* je mistryní Evropy v hobbyhorsingu. Jde o sport, při kterém jezdec napodobuje jízdu na koni s koníkem na tyči a soutěží v disciplínách, jako je parkur nebo drezura.

* s rodiči založili Klub Hobby horsing Kvasice a pořádají závody. Poslední se konaly 6. září v místní Sokolovně

* je i oficiální hobbyhorsingovou rozhodčí a trenérkou

* v Kvasicích vede kroužek, kde nejen děvčatům předává své zkušenosti

* studuje střední pedagogickou školu

* má dva mladší bratry

* mezi její zájmy patří kromě sportu i tvorba obsahu na sociální síte a výlety do přírody

* ve škole ji nejvíce baví dramatická výchova, psychologie, pedagogika

* na vysvědčení měla samé jedničky

foto: archiv rodiny Foldynů

METODĚJ PLISKA JE VICEMISTR EVROPY V TAEKWONDU

Ve sportovní hale Unibet Arena v estonském Tallinnu se od 28. dubna do 4. května konalo mistrovství Evropy 2025 ve sportovním taekwondou ITF, na které se vypravilo 66 českých reprezentantů, aby v konkurenci přes 700 závodníků z 28 evropských zemí poměřili síly a zabojovali o letošní tituly evropských šampionů.

Jedním z českých reprezentantů byl i kvasický bojovník Metoděj Pliska, který ve sportovním boji v kategorii mladší junioři do 65 kg po vyhraných zápasech s bulharským a srbským bojovníkem postoupil do semifinále.

V semifinále pak narazil na ukrajinského závodníka, kterého také porazil, a tím si zajistil postup do finále. Ve finále se pak utkal s dalším ukrajinským taekwondistou, na kterého však už nestačil, a tak skončil na krásném druhém místě, získal titul vicemistr Evropy a obdržel stříbrnou medaili. Díky tomuto podařenému výkonu se Metoděj nominoval na letošní mistrovství světa, které se bude konat začátkem října v italském Jesolu.

Se svým reprezentačním týmem mladších juniorů pak měl Metoděj ještě možnost ve spor-

ovním boji týmů zabojoval o další cenný kov, kde kluci nakonec skončili na třetím místě, a tak získali bronzovou medaili.

V celkovém pořadí pak český národní tým na letošním mistrovství Evropy po vynikajících jak individuálních, tak i týmových výkonech vybojoval 18 zlatých, 19 stříbrných a 47 bronzových medailí a obsadil tak celkově třetí místo v Evropě za Ukrajinou (52 zlatých medailí, 158 závodníků) a Řeckem (28 zlatých medailí, 146 závodníků).

text: Lubomír Pliska

ŠKOLSKÝ POHÁR DRAČÍCH LODÍ SKONČIL ZLATEM

Koncem května se na kroměřížském Bágráku odehrály napínavé závody dračích lodí. Jednalo se o krajské finále Školského poháru. Akce byla určena pro žáky II. stupně základních škol a studenty středních škol a i přes proměnlivé počasí panovala na břehu i na vodě skvělá atmosféra plná soutěživosti, týmového ducha a odhodlání.

Naši školu reprezentovaly dvě posádky: mladší žáci (6.–7. třída) a starší žáci (8.–9. třída). Obě družstva se s vervou pustila do závodů a předvedla kvalitní a vyrovnané výkony.

Výsledek? Nad očekávání dobrý! Obě naše posádky ve svých kategoriích zvítězily a odvezly si domů zasloužené zlaté medaile.

Zvlášť velkou radost jsme měli z úspěchu starších žáků, pro které vítězství znamenalo postup do celostátního finále, které se uskutečnilo v pátek 20. června na Brněnské přehradě. Zde si naše posádka v konkurenci dalších deseti škol dojezdila pro nepopulární, ale stále velice krásné čtvrté místo.

text: Jiří Machovský

LOUČENÍ SE ŠKOLNÍM ROKEM V NAŠÍ MATEŘSKÉ ŠKOLE

S příchodem léta se v naší mateřské škole ohlížíme za pestrým závěrem školního roku, který byl plný krásných zážitků, úsměvů a dobrodružství.

V květnu jsme uspořádali tradiční jarní besídku pro maminky, tentokrát netradičně v prostorách místní sokolovny. Děti si připravily písničky, básničky, pásmo i pohádku a s velkým nasazením potěšily své rodinné příslušníky nejen vystoupením, ale i vlastnoručně vyrobenými dárečky.

Vydali jsme se také na výlet do

originální Kovo-zoo. Děti obdivovaly zvířata vyrobená z kovového odpadu a zároveň se zábavnou formou dozvěděly více o recyklaci a ochraně přírody.

Oblíbený výlet do Lanáčku nesměl chybět ani letos. Děti si užily lezení, prolézání a pohyb na čerstvém vzduchu, který byl zakončen chutným obědem a kopečkem zmrzliny.

Předškoláci se dočkali slavnostního pasování na školáky, které proběhlo na zahradě mateřské školy. Všichni obdrželi pamětní

list a malý dárek a my jim přejeme šťastný vstup do nové životní etapy.

Nezapomenutelným zážitkem byl také ozdravný pobyt v Rajnochovicích. Děti pátraly po stopách Indiana Jonese, plnily úkoly a nakonec objevily bájný poklad! Věříme, že ze školky v přírodě budou mít děti ještě dlouho krásné vzpomínky.

Závěrem jsme úspěšně dokončili program Zdravé zoubky se zubní preventivou. Děti se naučily, jak správně pečovat o svůj

chrup a získaly motivaci ke každodenní péči.

O prázdninách jsme také stihli upéct a nazdobit perníkové medaile ve tvaru srdíček. Vše proběhlo ve spolupráci s místním sborem dobrovolných hasičů a medaile pak udělaly radost těm, kteří zdolali závod TFA.

Děkujeme všem rodičům za spolupráci, doufáme, že jste si všichni užili prázdniny a úspěšně vstoupili do nového školního roku.

text: kolektiv MŠ Kvasice

VZPOMÍNKY NA RODÁKY MICHALA PAVLATU A JOSEFA KRASICKÉHO

V úvodu svého článku bych chtěla připomenout jubilea dvou významných osobností a kvasických rodáků, a to osmdesáté výročí od narození vynikajícího herce, novináře, dabéra, spisovatele, scenáristy, režiséra a pedagoga Michala Pavlaty, který se narodil v Kvasicích 15. července 1945. Michal Pavlata vystudoval divadelní fakultu Akademie múzických umění. Vedle divadelních rolí se objevil i ve filmu, televizi a několik let působil v českém rozhlasu. Je rovněž autorem několika písňových textů, mezi nejznámější patří například text k písni Otec a syn, kterou nazpívala skupina Rangers.

V mládí byl idol dívek, měl spoustu obdivovatelek i v Kvasicích a také jemu se kvasická děvčata líbila. Kolegové v divadle pro něho vymysleli slogan: „Dívky buší na vrata, hraje Michal Pavlata“. Chodil vždy elegantně oblečený a později si svou image vylepšoval módními klobouky, šály a tmavými brýlemi. Jeho životní partnerkou se stala režisérka Eva Svobodová, strávili spolu 37 let spokojeného života, ale manželství neuzavřeli.

Přestože se jeho rodiče odstěhovali do Čech k Jablonci nad Nisou, kde vyrůstal se dvěma bratry, na rodné Kvasice vždy rád vzpomínal a později zajížděl na hrob svých prarodičů. Jeho dědeček Adolf Straka byl hudebník a regenschori v kvasickém kostele.

Michal Pavlata zemřel v Praze 21. ledna 2017 ve věku 71 let. Jeho milovaná partnerka ho ve smrti předešla o osm let.

Josef Krasický

Další výročí 125 let od narození patří známému kvasickému malíři Josefu Krasickému. Mariánsko-alžbětinské společenství v Kvasicích připravuje vernisáž jeho obrazů, na které se bude podílet i Historický spolek městečka Kvasice.

Josef Krasický se narodil v Kvasicích 5. března 1900 a stejně jako

jeho starší bratr Marcel Krasický, narozený 4. září 1898, pozdější významný akademický malíř, získal po svém otci do vínku výtvarné nadání. K nim se pak přidal ještě jejich nejmladší bratr Karel, narozený v roce 1905, vzpomene 120 let od jeho narození. Ten se z bratrů dožil nejvyššího věku 98 let, zemřel v roce 2003. Marcel zemřel krátce po svých 70. narozeninách v roce 1968, Josef v roce 1977 ve věku 77 let.

Josef se vyučil malířem pokojů a odešel do Brna, kde získal zaměstnání po svém starším bratrovi Marcelovi, který se již v té době zcela osamostatnil. Zde se seznámil s řadou skvělých malířů, od kterých se mnohemu přiučil. Slibnou kariéru však přerušila první světová válka. Po návratu z války zůstává natrvalo v Kvasicích, vykonává s fortelem své řemeslo a zároveň se věnuje malbě. Vytvořil ilustrace v první kronice obce Kvasice a v několika knihách Jindřicha Spáčila, se kterým ho od dětství pojilo velké přátelství.

V Kvasicích se zapojil do činnosti řady spolků, včetně Sokola. Za druhé světové války byl zatčen a vyslýchán gestapem i s dalšími kvasickými občany, následně byl propuštěn bez postihu.

V roce 1947 bylo v přízemí domu č. 18 (obecní úřad) zřízeno muzeum s bohatými sbírkami a v roce 1949 bylo přemístěno do přízemních prostor kvasického zámku. K lítosti pana Josefa Krasického, který odpovědně od počátku vykonával funkci správce muzea, bylo v roce 1956 zrušeno. Již od dětství bylo jeho zálibou divadlo, svůj herecký i výtvarný talent uplatnil v kvasickém ochotnickém divadle. Rád cestoval a v zavazadle mu nemohly chybět malířské potřeby, takže mimo zážitků si přivezl i soustu podnětů pro svou tvorbu.

Josef Krasický zemřel 16. června 1977, pohřben je na místním hřbitově.

Vernisáž se bude konat 27. a 28. září 2025 v sále sokolovny v Kvasicích, bude doplněna také obrazy a skicami Marcela a Karla Krasických. Provozní doba bude upřesněna na plakátcích.

KŘEST KNIHY VZPOMÍNKY NA KVASICE

Plánujeme také křest nové knihy autorky Květoslavy Kouřňákové nazvané Vzpomínky na Kvasice s podtitulem Dějiště mého dětství a mládí (1903-1919). Předlohou pro knihu byl deník obyvatelky Kvasic paní Anny Stoškové, provdané Chmelinové. Její zápisky o Kvasicích a kvasických obyvatelech, včetně celých rodin, jsou velmi živé a vystihují realitu života v městečku, tradice a zvyky před více než sto lety.

Jednotlivé kapitoly z deníku jsem literárně zpracovala a jazykově upravila, aniž bych narušila jejich obsah a citění pisatelky. V další části knihy (v doslovu) jsem uvedla i některé méně známé skutečnosti a poznatky o lidech i místech.

Zdálo by se, že začátek 20. století nepřináší nic nového. Lidé žijí a pracují podle zaběhnutých tradic. Na zámku se stal majitelem nejmladší syn hraběnky Leopoldiny Thunové (zemřela v roce 1902) Jaroslav. Emanuel Proskowetz mladší úspěšně vyslal do světa svou vyšlechtěnou odrůdu ječmene Hanna Pedigree. MUDr. Josef Hoffner, kvasický lékař, se potýká se zákeřnými nemocemi, jako je záškrt a tuberkulóza, které kosí děti i dospělé. Hlavní hrdinka se vyrovnává s narozením sourozence, návštěvou a životem v mateřské škole v kvasickém klášteře, obecnou školou v Kvasicích a pokračovacími školami v Kroměříži, v Tlumačově a ve Valašském Meziříčí, s odchodem dětství a dospíváním. V závěru přichází první světová válka, která prohlubuje bídu a utrpení obyvatelstva. Po jejím skončení následuje euforie ze

vzniku republiky, ale také určité zklamání, které vyvrcholilo v pogrom na židovské obyvatelstvo. V Kvasicích zůstává po této události pouze židovská rodina Karla Schenka, obchodníka s textilem v domě č. 37. Schenkovi tvoří početnou rodinu, ke které má autorka deníku vřelý vztah, a tak také popisuje společně prožité události. Jejich tragický osud za německé okupace je pak popsán v doslovu.

V Pinkasově synagoze v Praze byl po druhé světové válce vybudován Památník obětí nacismu. Jejich jména jsou napsána na všech stěnách v hlavní lodi i v přilehlých prostorách. Zápisky byly pořízeny z transportních kartoték, které se zachovaly. Nechybí tam ani jména členů rodiny Schenkových, kteří byli násilně odvezeni, někteří z Kvasic, jiní z Prahy, nejprve do Terezína a později do vyhlazovacích táborů. Většina z nich transport nepřežila. Na stěně synagogy, kde stávala schránka pro Tóru, jsou názvy koncentračních táborů, kde zahynuli také někteří členi rodiny Schenkových.

Kameny zmizelých

V současné době se do chodníků před dům, kde žili a odkud byli deportováni oběti holocaustu a nacistického režimu vkládají „kameny zmizelých“, v překladu Stolpersteine. O každý kámen je třeba zavazet, byť jenom pohledem, a uctít památku jmenovaných, neboť každý kámen znamená smutný příběh a násilnou smrt. Jedná se o dlažební kostky s mosazným povrchem a krátkým textem s daty. Původně to byl projekt německého umělce Guntera Demnige, který první ká-

men položil 16. prosince 1992 před radnici v Kolíně nad Rýnem. Od roku 1995 se vkládání kamenů v jednotné podobě rozšířilo po celé Evropě a od roku 2008 i v České republice. Nejbližší kameny nalezneme v Kroměříži a v Holešově. Při větším počtu odvěčených osob se může vložit kámen většího formátu – Stolperschwelle – práh k zakopnutí. I v Kvasicích by takto mohla být uctěna památka rodiny Schenků.

Na knize se podílel tým lidí

Publikace je obohacena o dobové fotografie, pohledy, malby a skici kvasických malířů Marcela a Josefa Krasických.

Deník mi světila a dovolila zveřejnit paní Jana Lohmannová, rozená Pivodová, která jej zdělila po své mamince Zdeně Skaličkové. Editaci a jazykovou úpravu průběžně prováděl Josef Doležel z Kroměříže, absolvent Filozofické fakulty v Brně. Grafické úpravy se

obětavě s citem ujala a přidala spoustu svých návrhů paní Martina Švecová z Kvasic a zapojila i svou rodinu, autor návrhu obálky je její syn Jan Švec.

Na vernisáž obrazů i křest nové knihy jste srdečně zváni a budeme se těšit na vaši návštěvu.

text: Květa Koutňáková

***Mariánsko-Alžbětínské společenství Kvasice při Obci Kvasice pořádá
pod záštitou starosty obce Dušana Odehnala***

***v sále Sokolovny Kvasice
výstavu obrazů kvasických malířů:***

Josefa a Karla Krasických k jejich jubileu narození.

Ke shlédnutí budou i obrazy akademického malíře Marcela Krasického.

Výstavní doba:

pátek 26. 9., 17–20 hodin: zahájení vernisáže

sobota 27. 9., 15–20 hodin

neděle 28. 9., 10–12 hodin

Všichni jste srdečně zváni.

Těšíme se na Vaši návštěvu, pořadatelé

ZNÁME JMÉNO KVASICKÉHO KATA

Titulek článku vypadá zprvu poněkud strašidelně, ale vzhledem k tomu, že se jedná opravdu o dávnou historii, není se čeho obávat. To, že je historie našeho městečka opravdu zajímavá a bohatá, a dokonce stále ukrývá ještě mnoho záhad, jste se mohli, čtenáři, přesvědčit v minulém čísle našich novin. Neustálým studiem různých pramenů a archiválií se daří objevovat stále nové stopy dávné i nedávné historie a rád se s nimi s vámi na stránkách novin podělím. Tak tomu je i s dnešním tématem.

O tom, že nedaleko Kvasic na kopci zvaném Vrážisko stála po staletí šibenice, jsem už v dřívějších dobách psal. V souvislosti se soudním a hrdelním právem se mi podařilo objevit nové informace. V archivních pramenech se například v roce 1662 vzpomíná Ondřej Hudec, kvasický konšel, a Mikuláš Kovář ve funkci kvasického soudce. Jedná se o cenu informací a je důkazem, že Kvasice disponovaly jakousi právní a úřední mocí ve věcech soudních.

Mučidlo a sloup hanby

O vykonávání hrdelního i soudního práva nám podává svědectví ve svých Analectách také farář Matěj Moritz, který zaznamenal: „Hradby a příkopy na některých místech hluboké obklopovaly náměstí městečka. Mučidlo, zřejmě velmi staré a sloup hanby.“ Ty sloužily k vykonávání takzvaných trestů na cti, mezi něž patřilo postavení k pranýři nebo sloupu hanby.

Z výše uvedených pramenů také víme, že se v Kvasicích soudilo a vykonávaly se zde po staletí také tresty za různé delikty. Kdo byl ale oním

vykonavatelem, který od soudu převzal odsouzeného a vykonal tak vynesený rozsudek nad obžalovaným?

Nově objevená archivní zpráva vypovídá: „Kroměřížský kat Pavel Komar opětovně žádal v Kroměříži o místo mistra popravičního, k žádosti ze dne 1. 8. 1652 vyslovil purkmistr a rada města toto: Co se týče nynějšího mistra, jenž byl přijat pro celé biskupství, netají, že je v povinnostech nepovědomý a neumělý, neboť ačkoliv zde se ještě taková práce a exekuce nepřítrefila, než jen na panství hukvaldském, majíce toliko mečem popraviti „špatnou chválu dostal“, že nevykonal jak na mistra příslušelo, odkud se obávají, že kdyby větší a těžší poprava naň přijít měla, že by mohl zadostiučiniti. Také je neuctivý a nevážený, když byl propuštěn na hraběcí panství do Kvasic, na konšelské osoby meč vytahoval a ač toliko metlami odpracoval, úřad tam nadmíru a služnost o záplatu přetahoval, takže to k nám dopisovat museli.“

Zprvu poněkud nesrozumitelná písemná zpráva nám dokládá, že v roce 1652 se na kvasickém panství objevuje (nebo zde krátce působil) kat Pavel Komar, který měl nějaké neshody s místními konšely.

Popravčí do Kvasic dojížděl

Kat neboli mistr popraviční vykonával nejen popravy, ale také stavěl provinilce na pranýř, nebo je uvazoval k tak zvaným sloupům hanby. O tom, že naše městečko mělo podobnou věc přímo na náměstí nám podává svědectví ve svých Analectách již zmíněný farář Matěj Moritz. Za svou práci kat obdržel vždy určitý obnos, jakýsi plat, který mu byl dle provedené práce stanoven. Kat do Kvasic dojížděl z nedaleké Kroměříže, kde se nacházelo jeho obydlí, jemuž se říkalo „Katovna“. Od roku 1646 se ka-

tovna nacházela v Židovské ulici, nyní Tylova ulice, při městské zdi. V roce 1714 biskupská administrace žádala, aby byla katovna přeložena co nejdále od města. Z rozhodnutí rady města se tak ale nestalo.

Jedno z prvních jmen mistra popravičního, který pro svou povinnost musel na žádost soudních úředníků do Kvasic docházet z Kroměříže, byl v roce 1628 Ondřej Mlynářů. Po něm pak v roce 1652 již zmíněný Pavel Komar. V letech 1668 až 1688 převzal katovské řemeslo po Pavlu Komarovi jeho syn řečený Pavel Komárek (v té době se dost často příjmení synů po otci zdobňovalo, Komar měl tedy mladšího Komárka).

Další doložený kroměřížský kat Jan Melchior Píč (Pitsch) sloužil v období 1703-1716. V roce 1704 dokonce koupil kroměřížskou katovnu. Pak následovala další jména katů sloužících v Kroměříži: Hans Kašpar Píč (Pitsch) (1717-?), rok 1742 Martin Neumeister, 1743-1745 Antonín Ferdinand Reutknecht, do roku 1763 Josef Knibloch, 1763-1776 Andreas Mentzl, 1776-1787 Josef Jan Selinger, syn kojetínského kata.

Hrdelní pořádek

Velká změna nastává v roce 1782, kdy císař Josef II. odňal městům a vrchnostem hrdelní právo a ponechal rozhodování o životě a smrti pouze krajským úřadům. Krátce nato dochází i k velkým změnám v oblasti popraviště. 8. července vychází 1788 nový hrdelní pořádek, podle něhož se měly zrušit všechny šibenice, pranýře, trdlice, šatlavy a housličky (myšleno nářadí k mučení lidí). V této době došlo také ke zrušení šibenice na samém vrcholu Vrážiska, která zde po staletí stála, a pranýře (sloup hanby) v centru městečka.

Výše uvedeným nařízením bylo místo kata zrušeno a poslední z mistrů ostrého meče Selinger se stal dozorcem v kroměřížské věznici. Výčet jmen kroměřížských katů zde uvádím jako zajímavost, nakolik se jejich služba dotkla i kvasických provinilců, není známo, písemně je doložený pouze jeden (Pavel Komar). Vzhledem k tomu, že kvasická vrchnost využívala kroměřížského kata, je dost pravděpodobné, že tak činila dál.

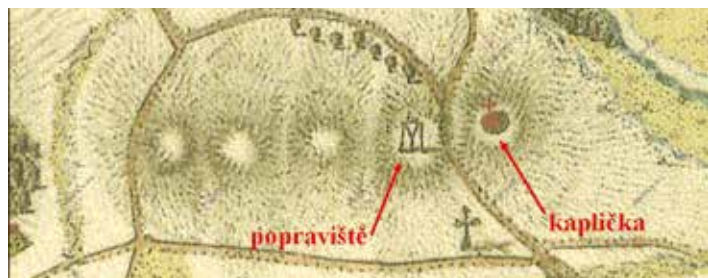
Soudní a hrdelní právo

Již v roce 1360 se uvádí Kvasice jako městys (městečko) a toto pojmenování (nebo titulování) se opakuje v Zemských deskách olomouckých také v roce 1407. Velmi málo se ví, že Kvasice měly i soudní právo, které bralo právní naučení v Uherském Hradišti. Současně se soudním právem disponovaly Kvasice také hrdelním právem, o kterém se dovídáme z písemných pramenů až v 16. století. Nejstarší písemná zpráva o určitém případě (deliktu) pochází z roku 1547, kdy se jednalo o případ loupeže. V tomto případě ale chybí závěr celého jednání a dnes tedy nevíme, jak odsouzený dopadl.

Stejně tak tomu bylo i v nedalekých Napajedlích a Otrokovicích, které od 17. století, stejně jako Kvasice, patřily rodu pánů z Rottalu. V Kvasicích ani v těchto vyjmenovaných městsech nebylo kata, toho povolávali z Uherského Hradiště, o čemž se nám dochovalo zajímavé svědectví. V roce 1644 zapsáno bylo do Napajedelské knihy obecní: „Kdyby se koli pro mistra popravičního do královského města Hradiště poslalo, co se napřed základu poslati má, totiž Pánům radním v Hradišti 60 rýnských moravských, též mistrovi popravičmu 1 rýnský a to hned po těch lidech, kteří pro mistra popravece posláni jsou, odesláno býti má. Od meče se dává popravičmu mistrovi 4 rýnské, item, kdyby jeho meč dle vyměření ortele obnažený držeti měl (souzenec), se dává podobně 4 rýnské. Od provaze se dává mistrovi popravičmu 4 rýnské, od vyvedení souzence k šibenici 2 rýnské, poslovi, když ho mistr s sebou vezme, od vyvolávání 1 bílý groš, od spravedlnosti, kdyby se stavěla (myšleno šibenice), od křtení (jako jiné věci, tak i šibenice se křtila 4 rýnské, od vymrskání u pranýře se dává 2 rýnské, od palečnice (když se obžalovaný ostře táže) se dává 1 rýnský“.

Vznikl tribunál

Soudci hrdelního práva byli většinou v dané obci rychtář či fojt, jehož činnost v obecních záležitostech sahala od policejních

Popraviště

Dům kata

věcí a menších rozepří až k hrdelnímu záležitosti. Dalšími důležitými osobami v obecních záležitostech mohli být starší purkmistr nebo radní, zasedající v takzvané „súdnici“. Rychtář svolával sporné strany a rozsuzoval je za přítomnosti purkmistra a přísedících konšela.

Hrdelní právo pozbyly Kvasice, stejně jako jiná okolní městečka, například Napajedla, v roce 1749 zřízením tribunálu (soudu) v Uherském Hradišti.

Existenci šibenice dokládá mapa

Stejně tak jako v Napajedlích, kde stávala šibenice neboli spravedlnost na místě zvaném Na Šibenkách, také v Kvasicích stávala šibenice na kopci Vrážisku nad Kvasicemi. Vzácně nás o jejím přesném umístění informuje mapa z let 1764-1768 (jedná se o takzvané první vojenské mapování). Zde je celkem jasná značka, která v mapových legendách či vysvětlivkách značí dřevěnou šibenici. Jedná se tak o jedinečnou

památku tohoto charakteru, kdy se jejich přesná poloha dochovala od doby vzniku mapování, protože ne u všech městeček a měst se popravisti takto vyznačovala.

Další písemné svědectví nám zanechal bývalý kvasický učitel Zlobický, který se o historii Kvasic zajímal a sepsal krátké pojednání o historii městečka. Zde mimo jiné píše: „Vrážisko – muselo zde býti popravisti, na temeni Vrážiska (Vraždiska) byla šibenice, kde se zločinci vraždili a do země pod šibenici se házeli. Když se v roce 1883 pole na tom místě rovnala, nalezeno bylo mnoho lidských koster. Byly to kosti silných velkých lidí.“

Tuto informaci pak později převzal i spisovatel Jindřich Spáčil ve své monografii o historii Kvasic. Nezůstalo ale jen u písemných pramenů, spoluautor této publikace (Petr Klapil) zaznamenal ústní svědectví jednoho kvasického pamětníka, pana Šupčíka, který vyprávěl, že jeho děda byl při nálezů oněch koster na Vrážisku a on od něj tedy přesně zná místo, kde se tak stalo.

Vrážisko - Vraždisko

O vykonávání hrdelního i soudního práva nám podává svědectví ve svých Analektách také farář Matěj Moritz, který zaznamenal: „Hradby a příkopy na některých místech hluboké obklopovaly náměstí městečka. Mučidlo, zřejmě velmi staré a sloup hanby.“ Tyto sloužily k vykonání tak zvaných trestů na cti, mezi něž patřilo postavení k pranýři nebo sloupu hanby. Jak je vidět z výše uvedených pramenů, také v Kvasicích se zřejmě soudilo a vykonávaly se zde po staletí také tresty za různé delikty.

Závěrem je zde také třeba zdůraznit, že někteří dřívější pisatelé události v Kvasicích psali název kopce Vrážiska poněkud v jiné podobě, a to „Vraždisko“. Název se dokonce několikrát opakuje ve farní kronice farnosti kvasické v souvislosti s kapličkou vybudovanou na samotném vrcholu kopce v roce 1763.

text: Petr Klapil

I PEČUJÍCÍ OSOBY MAJÍ PRÁVO ŘÍCT SI O POMOC

Zdraví není v životě automatické, ale může nám do života vstoupit i nemoc, kdy se my dostaneme do pozice pečujícího. Péče o druhé je velmi vyčerpávající a často může vést až na hranici vyhoření pečující osoby, kdy je narušeno psychické a fyzické zdraví a emocionální rovnováha pečujícího člověka. Člověk, který není sám zdravý, nemůže pak pomáhat druhým.

Pečovat o někoho je velmi náročné

V případech, že pečujeme o rodinného příslušníka či blízkou osobu, je nutné vše přizpůsobit jeho potřebám, včetně prostoru, což může mít za následek změnu atmosféry celé rodiny. V nejnáročnější pozici je vždy pečující osoba, která veškerý svůj volný čas, úsilí a energii věnuje péči o svého blízkého, což je velmi náročné. Rozhodnout se pečovat o blízkého vyžaduje velké odhodlání, pokoru, trpělivost, empatii, nesobeckost, učení se novým věcem v oblasti péče

o nemocnou osobu. Bohužel se velmi často pečující osoby dostávají právě do konfliktních situací s osobou, o kterou pečují, nebo s rodinou. Celkově se následně může zvyšovat nervozita v domácím prostředí, která zhoršuje atmosféru v rodině a může ovlivnit či narušit vztahy.

Syndromu vyhoření lze předejít

Pečující se často nemají na koho obrátit, nemají si s kým promluvit, poradit se a péče netrvá pouze část dne jako pracovní proces, ale je celodenní a často i celonoční směnou. Pečovat je skutečně nesmírně náročná záležitost a není proto ostudou, když při péči pečující využívá pomoc ambulantních či terénních sociálních služeb.

Pomoc druhých je neodmyslitelná součást při péči o blízkého. Zamezuje syndromu vyhoření u pečující osoby. Zkusme se zamyslet se nad těmito otázkami:

Kolik hodin spánku si pravidelně pečující dopřávají? Jak vypa-

dá jejich jídelníček v náročných dnech? Kolik času věnují pohybu, který jim dobíjí energii? Kdy na-

posledy si vědomě dopřáli den jen pro sebe?

Je tedy otázkou, zda věnujeme pečujícím dostatek pozornosti a zda jsme jim skutečnou podporou a oporou. Jak tedy můžeme přistupovat k pečujícím a co pro ně můžeme udělat?

- Poskytnout jim veškeré informace, které ulehčí náročnou péči (ambulantní či terénní služby, příspěvky na péči, kompenzační pomůcky).
- Otevřeně s nimi komunikovat o jejich pocitech, náladách, obavách a strachu.
- Podpořit je v tom, že říct si o pomoc je dobrá cesta a není to osobní selhání.
- Umožnit jim dělat chyby či něco nevědět.
- Umožnit jim být unavení a bez nálad.
- Věnovat jim dostatečnou pozornost, uznání a lásku ostatních členů rodiny či blízkých.
- Vytvořit důvěrné a bezpečné prostředí, kde se všichni slyší a jsou respektováni.
- Poskytnout jim možnost odpočinku, možnost osobního rozvoje a podpořit jejich právo na soukromí.
- Zajistit podmínky pro to, aby se pečující nestal osobou izolovanou od společnosti.

Poskytování péče o druhého není sprint, ale maraton. Pokud chceme být dlouhodobě oporou druhým, musíme nejprve postavit pevné základy své vlastní odolnosti.

Proto se nebojte obrátit na nás.

text: Alena Mazurová

DOKONALÁ SVATBA ANEB PŘEDSTAVENÍ ŽÁKŮ MÍSTNÍ ŠKOLY

Dramatický kroužek při Základní škole Kvasice si tentokrát pro své příznivce připravil situační komedii britského dramatika Robina Hawdona. V uplynulém školním roce si mladí herci nastudovali divadelní hru Dokonalá svatba, se kterou v druhé polovině června vystoupili na třech už tradičních místech. Na Nové Dědině, v Karolíně a v Kvasicích.

Hra, která v sobě spojuje napětí, komické situace i nečekané zvraty, vypráví příběh doposud šťastného páru, který čeká vysněná svatba. Jenže ženich Bill (Patrik Kremz) se den před obřadem probudí v hotelovém pokoji s neznámou dívkou Judy (Kristýna Foldynová). Na včerejší večer si nevzpomíná a dívka tvrdí, že se mezi nimi něco stalo. Do hry se postupně zaplétají svědek Tom (Tadeáš Stránský), nevěsta Rachel (Adéla Dvouletá), pohotová pokojská July (Sofie Petrlová), rázná matka nevěsty Dafné (Zuzana Nováková) i svérázný ředitel hotelu Dupont (Pavel Kadlčík). Následuje série komických scén, nedorozumění a situací, které publikum udržují v napětí až do konce.

Představení Dokonalá svatba tak uzavřelo celoroční činnost kroužku. Herci si vyzkoušeli, co obnáší práce na větší hře, která stojí hlavně na svižných dialozích a situačním humoru, a publikum v Nové Dědině, Karolíně i Kvasicích mělo možnost strávit příjemný podvečer u lehké divadelní komedie.

BRONZ NA ROZLOUČENOU

Sportovní areál v Bystřici pod Hostýnem se ve středu 23. června stal dějištěm napínavého turnaje v minikopané, kterého se zúčastnila i děvčata z 8. a 9. ročníku naší základní školy z Kvasic. Turnaj se nesl ve znamení přátelské, ale zároveň bojovné atmosféry, která gradovala až do posledního hvizdu.

Naše hráčky postupně změřily své síly se čtyřmi týmy ze základních škol: Bratrství Bystřice pod Hostýnem (1:3), Oskol Kroměříž (2:0), Slovan Kroměříž (2:2) a U Sýpek Kroměříž (1:0). Všechna utkání byla plná napětí, krásných akcí i gólových momen-

tů, které dokázaly potěšit nejen přítomné diváky, ale především samotné hráčky.

Zvláštní radost přinesla remíza s týmem Slovan Kroměříž, který se nakonec stal celkovým vítězem turnaje. Slovanu se totiž nepodařilo získat všechny body pouze v zápase s naším týmem, protože děvčata dokázala udržet remízu 2:2 a zaslouženě tak získala cenný bod.

Celý turnaj byl pro naše hráčky nejen skvělou sportovní příležitostí, ale také krásným rozloučením se sedmi devětačkami.

Naši školu reprezentovaly hráčky: 9.A Daniela Fialová, Adéla Dvoulletá, Adéla Korytářová, Zuzana Nováková (2 góly), Sofie Petřlová (1), 9. B Zuzana Horová, Nikola Chrástínová, 8.A Natálie Kadlečková (1), Nela Droběňová, 8.B Adéla Bartošová (2).

Děkujeme za krásnou sportovní podívanou a přejeme všem hráčkám mnoho dalších úspěchů nejen na sportovních hřištích.

text: Jiří Machovský

ŠKOLNÍ VÝLET NA ŘECE MORAVĚ

9.B se od 16. do 18. června vydala na školní výlet, který si budeme pamatovat ještě dlouho. Sjížděli jsme totiž řeku Moravu na raftech. Trasa vedla z Postřelmova do Litovle a během tří dnů jsme si užili nejen vodní dobrodružství, ale i večerní pohodu v kempech pod stromy.

Hned v pondělí nás čekala výzva v podobě nevyzpytatelného počasí. Předpovědi nebyly příznivé a strašily nás deštěm. Přesto jsme se vydali na vodu s odhodláním a hlavně se štěstím! Celou cestu jsme totiž zázračně projeli bez kapky deště a do kempu Vila Háj jsme dorazili právě ve chvíli, kdy začalo pršet. Ale to už jsme byli v suchu pod střechou.

Úterní i středeční počasí už bylo ideální, slunce, teplo a klidná hladina řeky. Naše plavba nebyla jen o pádlování. Cestu jsme si zpestřili například plážovým volejbalem při zastávce v Mohelnici nebo večerním opékáním v kempu Nové Mlýny. Všichni jsme si užili nejen vodu, ale i společný čas, který upevnil náš kolektiv.

Velké poděkování patří našemu skvělému vodáckému instruktorovi Tomáši Kahajovi, který nás bezpečně provedl celou trasou a naučil nás základy správné jízdy na raftu. Neméně důležitou roli sehrál Richard Šiška, který se postaral o spolehlivou přepravu naší bagáže a o doplňování proviantu.

Výlet byl krásnou tečkou za naším společným působením na základní škole. Věříme, že si podobné chvíle uchováme v paměti ještě dlouho a že voda nás bude lákat i v budoucnu..

text: Jiří Machovský

NAROZENÍ

Alexandr SVÍRÁK

Evelína SMOČKOVÁ

Oliver WILLERT

KOTVY ZMĚŘILY SÍLY NA MISTROVSTVÍ SVĚTA V NĚMECKU

Poslední květnový pátek patřil na kroměřížském Bágráku Poháru škol. Závod dračích lodí určený pro žáky základních a středních škol jsme uspořádali již počtvrté. S pádlem v ruce se o postup do celorepublikového finále utkalo devět posádek. Strávili jsme společně dopoledne plné sportovního zápolení a povzbuzování, tentokrát v doprovodu jen pár kapek deště. A jak to celé dopadlo? Kategorii základních škol – mladší i starší – ovládly posádky Základní školy Kvasice, kategorii středních škol vyhrála posádka COPT ON TOP z Centra odborné přípravy technické Kroměříž. Skvělé výkony ale předvedli všichni a patří jim gratulace. Poděkování patří všem, kdo nám s přípravou pomáhali, členům spolku KOTVY Kvasice a také sponzorům akce – Městu Kroměříž a obci Kvasice.

Na závodech jsme brali medaile

Na domácí vodě jsme se zúčastnili čtyř závodů. Na Kroměřížského dračka, náš domácí závod, jsme postavili tři posádky. MIX a OPEN vybojovaly 1. místa, posádka kategorie FUN, sestavená z našich nejmladších, brala 3. místa. Na brněnském Prýglu juniorům a žákům cinkla tři stříbra a jedno zlato. Dospělá posádka v MIXu brala 6. a 7. místo. Na Slovákého dračka do Uherského Hradiště vyrazila posádka OPEN a v tom správném letním počasí dovezla zlatou a stříbrnou placku. Zatím poslední závod jsme si užili v Ostrožské Nové Vsi na tradičním Mistrovství Moravy. Naši junioři i žáci si vyjeli stříbrné a bronzové medaile a dospělá posádka 5. místo.

Největší mistrovství světa

Ve dnech 14. - 21. července se sedm našich členů zúčastnilo Mistrovství světa dračích lodí v Německém Brandenburku an der Havel. Jednalo se o největší mistrovství světa historie. Konkurence byla opravdu početná a kvalitní, téměř 5000 závodníků z 34 zemí.

Naši reprezentanti se umístili se svými posádkami takto:

Roman Augustin v kategorii 50+ MIX10:

2000 m – 9. místo, 200 m – 9. místo, 500 m – 9. místo

Tomáš Kahaja v kategorii 40+ OPEN10:

2000 m – 7. místo, 200 m – 8. místo, 500 m – 7. místo

Vítek Kahaja, Matyáš Kadlík, Veronika Harvánková, Marek Valach a Ondřej Kahaja jako trenér v kategorii U18:

MIX10:

2000 m – 5. místo, 200 m – 6. místo, 500 m – 7. místo

OPEN10:

2000 m – 5. místo, 200 m – 7. místo, 500 m – 7. místo

Jeden nezávodní den jsme využili k výletu do Berlína.

Účasti na mistrovství předcházela náročná několikaměsíční příprava, fyzické testy i společná soustředění. Možnost poměřit síly s tak velkou mezinárodní konkurencí pak přinesla řadu nových zkušeností i zážitků, z kterých můžeme čerpat do budoucna.

text: Katka Kahajová

VZPOMÍNKA NA FARÁŘE MIROSLAVA KUČERU

V ruce držím útlou knížečku s obsahem, který mě a jejího autora, faráře Miroslava Kučeru, hodně spojoval. Dlouho jsme tenkrát u něho doma na Packově (kde na důchod se svojí ženou bydleli) debatovali. Téma historie a Jana Milíče z Kroměříže měl prostudované již od svých studentských let a s jakousi pýchou, že Milíč pocházel z nedaleké obce Tečovic, mi vyprávěl o tom, jak svoji knížku psal. Ani netušil, jak moc mě, coby malého chlapce, jeho postava duchovního s kalichem na prsou ovlivnila na celý život, a jsem přesvědčen, že nejen mě. Jestliže si někdo z kvasických osobností zaslouží vzpomínku, tak je to právě farář Kučera, který by v letošním roce oslavil krásné jubileum stých narozenin.

Jeho rodina byla u vzniku nové církve

Farář Kučera pocházel z prosté, ne zrovna majetné rodiny. Jeho otec Kliment Kučera měl v Kunovicích kartáčnickou živnost. Jak uvádí historické prameny, živil se v Kunovicích na čísle 55 jako mistr kartáčnictví a štetkařství. Se svojí ženou Marií, rozenou Bartošovou, měli pět dětí: Vlastu, Oldřicha, Miroslava, Dobromilu a Jaroslava. Kliment Kučera má v poznámce u matričního zápisu poznámku „vystoupil z církve katolické 27. 6. 1921 a šel ku československé“. Když začala Církev československá husitská v roce 1920 vznikat na území nově vzniklého státu, tak v Kuno-

vicích, stejně jako v mnoha jiných obcích a městech, se začali scházet lidé nadšení pro nové církevní hnutí. V silně katolickém městečku Kunovicích se stali členové rodiny Františka Kučery (otec Klimenta) prvními stoupenci nové církve. František se stal dokonce prvním předsedou církve, jeho syn František mladší pak prvním jednatelem. První bohoslužbu nové církve v Kunovicích sloužil 11. září 1920 Oskar Malý (katecheta z Uherského Brodu) na veřejném prostranství u sochy sv. Anny poblíž staré školy.

Vybíral mezi studiem hudby a kněžstvím

Rodný dům Miroslava Kučery, kde se 15. února 1925 narodil, vlastnili jeho rodiče Kliment s Marií od svatby v roce 1919. V roce 1940 mladý Miroslav dokončil 4. měšťanku a odešel na dva roky studovat Obchodní školu do Uherského Hradiště, kterou dokončil v roce 1942. Vzhledem k situaci druhé světové války, kdy bylo mnoho lidí posíláno na nucené práce do Německa, zůstal Miroslav doma a nastoupil ke svému otci jako učeň, po dvou letech pak coby tovaryš složil v Olomouci závěrečné zkoušky. Poté nastoupil do letecké továrny AVIA v Kunovicích a v lednu 1945 byl odveden jako zákopník na Valašsko. Po přemístění do Choryně se mu podařilo uprchnout, domů došel pěšky těžce prochlazený a ze strachu před gestapem se ukryl doma ve sklepě, kde se skrýval až do konce války. V roce 1947 se

ožení s Vlastimilou Šimíkovou, sňatek měli v evangelické modlitebně v Uherském Hradišti, kde je oddal bratr farář Jan Štěpánek (narodily se jim dvě děti, Miroslav a Vlastimila). Po absolvování vojenské služby (roku 1949) navštívil rodinu na jaře 1950 rodinný přítel, bzenecký farář Jan Štěpánek a zmínil se o náboru nových kazatelů do Církve československé husitské. Mladý Miroslav se rozhodl mezi studiem hudby, hrál totiž výborně na housle, a studiem kněžství. Nakonec začal ve svých 25 letech studovat v Praze na nové Husově fakultě, jeden rok zde strávil na denním studiu, dalších šest let studoval při zaměstnání. V srpnu roku 1951 byl ustanoven jako kazatel ČČSH v Kroměříži v Milíčově sboru, kde vypomáhal faráři Františku Martincovi. Od roku 1952 zastupoval faráře Zdeňka Šebíka v Kojetíně.

Mezi lidmi byl oblíbený

Mladý Kučera se tak stal absolventem kazatelského kurzu a zařadil se k výrazné skupině vrstevníků, kteří počátkem 50. let nastupovali službu na diecézním venkově. V Kroměříži se velice osvědčil a od října 1953 je pověřený správou náboženské obce v Tovačově. Službu kazatele vykonával s nadšením a zodpovědně, v roce 1956 ho náboženská obec dokonce ohodnotila jako jednoho z nejtalentovanějších mladých duchovních v diecézi. V tomtež roce byl přeložen do Kvasic, kde nastoupil službu kazatele (1. listopadu 1956) v Husově sboru a 17. listopadu 1957 zde přijal při bohoslužbách z rukou olomouckého biskupa Františka Marii Hníka a spoluvěřitelů (diecézního tajemníka Lea Marcelucha, kroměřížského faráře Františka Martince, předsedy rady starších v Kvasicích Josefa Dupala) svátost svěcení kněžstva. V Kvasicích se brzy stal mezi místními velice oblíbeným, vyznačovala ho skromnost a hluboká zbožnost, byl velice pracovitý a zapojil se také díky svojí velké lásce k hudbě

i mezi místní obyvatelé. Vyučoval děti ve hře na housle. Hrál nejen na housle, ale také na flétnu a foukací harmoniku, v Kvasicích tvořili hudební kvartet a spolu s Aloisem Ševčíkem, Ladislavem Zaplětalem a jeho dcerou Zaplětovou vystupovali při různých obecních akcích.

Byl tady pro lidi

V Kvasicích se Kučera brzy za bydlel a nikdy už je neopustil. Sloužil v Kvasicích i v okolí (Otrokovice, Napajedla, Halenkovice, Žlutava, Nová Dědina, Bělov a Pohořelice u Napajedel), kam dojížděl zpočátku jen na kole. S varhanicí Zdenou Gazdovou (která na kůru sboru sloužila 60 let) pěstoval hudební život náboženské obce, pro kterou sepsal obsáhlou farní kroniku. Celý svůj život strávený v Kvasicích se aktivně věnoval s radou starších hospodářským otázkám a zvelebování sboru (zejména stavební úpravy v 60. letech). Při své službě nezapomínal ani na teologii, v níž se hlásil k původním liberálním proudům v československé církvi. Ve svém volném čase se učil esperanto a hebrejštinu.

V roce 1990 koupil se svojí ženou malý dům na Packově č. 184, kam se z fary při Husově sboru odstěhovali v listopadu 2002, kdy s podlomeným zdravím předal službu mladému faráři Lubomírovi Pliskovi. Farář Miroslav Kučera zemřel v nemocnici v neděli 15. srpna 2004 zrovna v den Kvasické pouti. K časnému odpočinku je i s věrnou manželkou Vlastimilou uložen v kolumbáriu Husova sboru v Kvasicích, tak jak si to on sám za svého života přál.

Krátkou vzpomínku na člověka, který pro občany a hlavně věřící tolik udělal, se rozloučím slovy jeho dcery Vlasty, se kterou jsem se osobně setkal. „Nedovedl si představit, že by měl úřední hodiny, protože říkával, že na farní musí být vždycky někdo, aby byl lidem k dispozici, když hledají pomoc nebo útěchu.“

text: Petr Klapil

STOLNÍ TENIS SE ROZRŮSTÁ O NOVÉ HRÁČE, SOUTĚŽE I PŘÍLEŽITOSTI

V loňské sezoně 2024/2025 jsme přihlásili dva týmy mužů a jeden tým žáků do dlouhodobé okresní soutěže. Tým „A“ si v předchozím roce zajistil postup do vyšší soutěže OP1 a nově založený tým „B“ se přihlásil do nižší soutěže OP2. Žakovskou ligu jsme složili z celků, které působí v našem okrese Kroměříž. Mimoto jsme v minulé sezoně uspořádali turnaj pro dvojice a již tradiční Lednový turnaj pro registrované i neregistrované hráče v kategoriích žen, mužů, seniorů i mládeže. Dále jsme ve spolupráci s obcí Kvasice a Základní školou Kvasice uspořádali turnaj pro Základní školu Kvasice a okresní finále základních škol okresu Kroměříž, který organizujeme již druhým rokem a ohlasy na něj máme z řad hostujících zástupců škol velmi pozitivní.

A tým

Kluci po postupu do OP1 a s posíleným týmem vstupovali do nového ročníku s ambicemi hrát klidný střed tabulky. Bohužel se v první polovině sezony cíl nedařilo plnit, dopláceli jsme na nezkušenost se soutěžními zápasy. První body jsme uhráli ve 4. kole s Holešovem C a na první vítězství jsme si museli počkat až do 8. kola. Celý podzim jsme hráli vyrovnaná utkání se všemi celky z OP1, jedinou výraznější prohru jsme si připsali s Hulínem B, který jednoznačně opanoval celý ročník. Zato jarní část, to byla úplně jiná jízda. Začala smolnou prohrou se Zborovicemi, ale s jednoznačně zlepšenými výkony. Následovala jasná výhra nad Lubnou a věci se začaly otáčet správným směrem. Dále nás čekal těžký los v podobě Hulína B a Osíčka, kteří se pohodlně vyhrávali na prvních místech tabulky, ale zápasy pravdy byly teprve před námi, důležitý souboj o body s celky, které se pohybovaly v dolní polovině tabulky. Po 16. kole nás od záchrany v soutěži dělilo 8 bodů, ale před sebou jsme měli už jen souboje s celky namočenými v boji o sestup. Dů-

Na fotce zleva: V. Vavřík, P. Skypala, F. Vrzal, J. Chlud, P. Säcký

ležitě venkovní utkání s Kostelcem, ale hrané po domluvě v naší herně, skončilo naší výhrou 11:7. Poté následoval domácí souboj s mladíky z Hulína C - 12:6 pro nás. Vele důležitý souboj na půdě Moravovic, našeho souseda v „bažině sestupových vod“, 12:6 opět pro naše barvy. Bystřice pod Hostýnem, v tuto chvíli již zachráněná, 11:7 opět pro náš celek a venkovní zápas s Holešovem D, kam jsme poslali i početný fanclub a vytvořili jsme téměř domácí atmosféru. Zápas 13:5 v náš prospěch náš tým definitivně zachránil a soupeře odsoudil k sestupu do nižší soutěže. Povedenou jarní část jsme zakončili výjezdem do Kroměříže, kde soupeř nastoupil s velmi mladou sestavou, a i my jsme si mohli dovolit udělat pár změn. Konečné skóre 14:4 pro nás a šestá výhra v řadě ukončila infarktovou a velmi vyrovnanou sezonu se šťastným koncem. Záchrana v soutěži a konečné 9. místo je naše. V nadcházející sezoně míříme výš. Plány byly na začátku ročníku jiné a realita byla kapku odlišnější. Ale v celé sezoně bych našel jen málo utkání, kde jsme byli jednoznačně horším týmem. Bohužel pro nás, letité zkušenosti hráčů z ostatních celků nám jasně ukazovaly, že nám chybí zkušenosti a klid na place ve chvílích, kdy se láme celé utkání, a jinak než zápasovou zkušeností ji nezískáme. Naštěstí máme mladý

tým, který se rychle učí, což nám dokázal v uplynulé jarní části.

B tým

Naše členská základna se rozrostla natolik, že jsme se rozhodli založit i tým „B“. Naší vizí bylo složit tým z juniorů a dětí, které mají o sport zájem, a doplnit je některými zkušenějšími hráči. Během podzimní části jsme především nechali hrát naše nejmladší spoluhráče společně s naším nejstarším hráčem Frantou Špiškem. Kluci si vyzkoušeli první organizované zápasy a sbírali herní praxi. Dokonce si připisovali i nějaké ty výhry, i když prozatím ne v celkovém výsledku. Ale to nevadilo. Podzimní část jsme zakončili na 7. místě. Pro jarní část se upravila i strategie týmu. Okresní svaz vytvořil pro mládež Žakovskou ligu, kterou jsme vyhodnotili jako optimálnější cestu pro první rok v soutěžích. Pozměnili jsme soupisku. Dopsali jsme kluky, kteří v A týmu nedostávali tolik prostoru, kolik by si zasloužili, a šlo se do jarní části. V prvním jarním kole jsme vyrazili na Novou Dědinu. Jejich A tým si brousil zuby na postup, ale my, i díky dobrému střídání, jsme nakonec odvezli všechny body zpět do Kvasic po výhře 11:7. Dobré výkony celého týmu jen podtrhuje fakt, že jsme celé jaro nenašli přemožitele a z devíti zápasů hned šestkrát vyhráli. V tabulce jsme nakonec obsadili solidní 6. místo. Máme

radost z toho, že si soutěž vyzkoušela i naše mládež a náš spolek se úspěšně rozrůstá právě o mladé naděje.

Žakovská liga

Okresní svaz pro letošní rok připravil soutěž pro kategorii do 15 let, které jsme se také zúčastnili. Šest týmů se mezi sebou utkalo ve čtyřech turnajích, ze kterých vzešla výsledná tabulka. Naši mladíci se celkově umístili na krásném 2. místě. Výsledky byly občas jako na houpačce, ale to k této kategorii patří. Pojetí Žakovské ligy turnajovým systémem sice snížilo nutnost cestování, ale na druhou stranu jsme si všímali velké únavy dětí v posledních zápasech jednotlivých turnajů. Každopádně si kluci zahráli a nasbírali další zkušenosti, které je posunou v kariéře dál. My doufáme, že je bude stolní tenis bavit, a i nadále věříme, že nám tu roste další generace hráčů, kteří nás zanedlouho budou prohánět na tréninku, ale hlavně soupeře třeba i za náš A tým. Závěrem patří poděkování a velký dík našim fanouškům a kamarádům za podporu, jak z řad našich členů seniorů, tak i všem ostatním, kteří se občas zastaví v pátek v podvečer v Sokolovně, kde se převážně hraje mistrovská utkání, a vytváří skvělou kulisu a podporu.

text: Tomáš Vavřík

HOBBYHORSE SKLÍZÍ NEJEN V KVASICÍCH VELKÝ ÚSPĚCH

Velké překvapení nás čekalo už na prvním tréninku v září, kde se sešlo 23 dětí se zájmem o sport. Moc nás těší, že naše tréninky navštěvují nejen děti z Kvasic, ale jezdí k nám děti z Kroměříže, Otrokovic, Napajedel, ze Slavkova pod Hostýnem i Vizovic. Během uplynulé sezóny jsme v Kvasicích zorganizovali patery závodů a na každé z nich se přihlásilo okolo padesáti závodnic. Zpeřtřením březnových závodů byl kromě klasických disciplín pro děti závod pro rodiče a přátele hobbyhorsingu. Takový zájem z řad rodičů o vyzkoušení si tohoto sportu jsme opravdu nečekali. Rodiče a ostatní příznivci byli rádi, že si mohli jednu z disciplín vyzkoušet a shodli se na tom, že jde o sport opravdu náročný.

Závody rodičů

Dokonce nám v květnu přálo počasí, díky čemuž jsme mohli závody uspořádat venku v Sokolské zahradě. Závody měly jedinečnou atmosféru a máme na ně velmi kladné ohlasy nejen od závodníků, ale i od rodičů. Rodiče si zde mimochodem vynutili i závod rodičů, který v plánu nebyl, ale jako správní pořadatelé jsme se přizpůsobili a zvládli jej zařadit do programu. Každý ze závodících rodičů byl za svůj výkon oceněn kokardou.

Radost nám dělají svěřenci, kteří mají odvahu reprezentovat nás na soutěžích mimo Kvasice. Často vyrážíme na závody například do Paskova, byli jsme v Brně i Čelákovcích u Prahy. V uplynulé sezoně se nestalo, že bychom se vrátili bez nějakého ocenění.

Jsmo hrdí na naše děvčata

Významného úspěchu dosáhla v červnu v reprezentaci Kristýna Foldynová na světovém šampionátu ve Finském Seinäjoki, kam vycestovala

s Českou hobbyhorsingovou federací. Letos se tam sešlo na 4 000 závodníků z celého světa. V disciplíně Parkur 70 cm open vybojovala první místo a v disciplíně Parkur 70 cm International se umístila na úžasném druhém místě. Celkově se děvčatům z České hobbyhorsingové federace podařilo získat 2 tituly a dalších 10 umístění.

Krásným zakončením uplynulé sezóny je pro Kristýnu Foldynovou i úspěšné zvládnutí zkoušek a získání certifikátů od České hobbyhorsingové federace jako Trenér hobbyhorsingu, Stavitel parkuru junior, Rozhodčí – parkur a Rozhodčí – drezura.

Pravidelné tréninky i závody jsou pro závodníky nejen místem pro sport, ale i prostorem pro navazování nových přátelství. Je milé zjišťovat, že se na závodech u nás v Kvasicích pravidelně setkávají kamarádky – jedna přijede například z Kroměříže a druhá z Jihlavy... Navíc často slyšíme od rodičů, že děti chtějí na závody k nám do Kvasic.

text: Ivana Foldynová

MYSLIVCI UKÁZALI KYNOLOGII I KRÁSY PŘÍRODY

Jako každoročně se i letos v červnu uskutečnilo Myslivecké odpoledne. Návštěvníci si mohli pochutnat na výtečných zvěřinových specialitách, na pečeném divočákovi se zelím, srncím gulášem i svíčkové na smetaně. Nechyběla ani oblíbená zvěřinová tombola, která díky štědrým sponzorům nabídla opravdu lákavé výhry.

O zpeřtření programu se postaraly děti z mysliveckého kroužku Kvasičtí jeřábci, které připravily soutěžní stezku s trofejemi, fotografiemi psů i různými semeny. Nejmenší účastníci si užili i skákací hrad.

Děkujeme všem sponzorům za věcné dary do tomboly a také všem, kdo se akce zúčastnili a podpořili tak naši tradici.

Lesní zkoušky psů

V sobotu 26. července 2025 proběhly v naší honitbě Lesní zkoušky ohařů pořádané pod záštitou Českomoravské myslivecké jednoty, Okresního mysliveckého spolku Kroměříž. Přestože nám počasí příliš nepřálo, celý

den se nesl v příjemné atmosféře. Na zkoušky bylo přihlášeno devět ohařů, dostavilo se osm.

Vrchním rozhodčím byl Břetislav Jelínek, který měl k ruce zkušený tým rozhodčích: Jaroslava Daňka, Milana Zlámala, Zdeňka Andrýska, Michala Popeláře, Marka Procházku, Rudolfa Kráčmara a Martina Eliáše. Přípravnost psů byla na velmi dobré úrovni. Zkoušky úspěšně dokončilo šest psů – čtyři v I. ceně, jeden ve II. ceně a jeden ve III. ceně. Jeden pes odstoupil a jeden neobstál.

Vítězem se stal pes český fousek Xavier z Přerovska s vůdcem Alešem Suchánkem, který získal 240 bodů v I. ceně. Na druhém místě se umístil krátkosrstý ohař Lucas od Tekly s vůdcem Danielem Šimkem (238 bodů v I. ceně) a třetí příčku obsadil krátkosrstý ohař Flóbert Vrania hora s vůdkyní Evou Dudkovou (234 bodů v I. ceně).

Rády bychom poděkovaly Okresnímu mysliveckému spolku Kroměříž za důvěru a možnost zorganizovat akci v naší honitbě. Myslivosti a kynologii zdar!

PADAJÍCÍ HVĚZDY JSME SLEDOVALI OBKLOPENÍ KLIDEM LESA

Okolo 12. srpna jsme mohli na obloze sledovat „padající hvězdy“. Jsou to perseidy nebo také slzy svatého Vavřince. Pod těmito jmény se skrývá meteorický roj, který lze spatřit na noční obloze každé léto. Nejlépe se jev pozoruje v místě, kde je co nejméně světla. Pro náš kroužek to byla opět výzva. A proto jsme se v úterý 12. srpna před večerem vydali na místo bez světla a co nejvýše.

A nebyli bychom to my, abychom jen tak někde sedli a sledovali, co se děje na nebi. Vydali jsme se na Brdo. Se spacáky, karimatkami a vším, co jsme potřebovali na nocování pod širákem. Po večeru u ohně v altánu jsme se vydali vzhůru k vrcholu. Protože již bylo po zavírací době rozhledny, tak jsme si vypůjčili klíče, abychom se mohli rozhlédnout do okolí. Zdolali jsme tedy 99 schodů 24me-

trové rozhledny, kde jsme se rozhlédli po okolí, vše jsme zdokumentovali a zapsali jsme se do návštěvní knihy. Potom jsme již ulehli a nachystali jsme se na pozorování noční oblohy. Ráno jsme se sbalili, uklidili po sobě a upalovali domů povědět rodičům všechny zážitky. A že jich bylo!

text: Vladana Trvajová

PRŮZKUMNÁ CESTA LIDSKÝM TĚLEM ANEB FARNÍ TÁBOR

Letos nás na Farním táboře od 9. do 16. srpna opět čekalo Orlí hnízdo v beskydském Pstruží a další úžasné táborové téma, tentokrát inspirované francouzským vzdělávacím animovaným seriálem Byl jednou jeden ... život.

A stejně jako v seriálu procházejí červené krvinky lidským tělem a poznávají, jak funguje, i naše děti se v roli červených a bílých krvinek každý den vydávaly do lidského těla, aby se podrobněji hravou formou seznámily s funkcí a důležitostí jednotlivých soustav našich těl.

Po celou dobu pobytu se naše červené a bílé krvinky snažily uzdravit „Nemocného“ a věrte, že to nebylo vůbec jednoduché. Nejdříve musely získat potřebné znalosti a dovednosti. Například se seznámily s léčivými bylinami, s tím, jak prospěšný je pohyb a cvičení, jakou roli v našem těle hraje látka dopamin a jak ji můžeme co nejefektivněji využít. Nechyběl ani kurz první pomoci se zdravotní sestřičkou Zuzkou, které děkujeme za návštěvu na Orlím hnízdě a zajímavé informace a poznatky z praxe.

Velkou výzvou a odvahou byla pro děti možnost nechat se píchnout do prstu a z malé kapky krve si nechat zjistit krevní skupinu. Děti byly statečné a z tábora odjížděly bohatší i o tuto informaci.

Každý den jsme využívali ke společné modlitbě krásnou kapli na Orlím hnízdě a dvakrát jsme měli možnost zde prožít i mši svatou. V úterý za námi přijel náš otec Pavel a otec Ján, kterého známe z loňských misí v naší far-

nosti. Ten našim táborovým dětem přivezl krásné překvapení od řádových sestřiček z Mladé Boleslavi, každé dítě dostalo stavebnici Lego, která rozvíjí kreativitu a logické myšlení a perfektně zapadla do konceptu letošního tábora. V pátek, ve svátek Nanebevzetí Panny Marie, nás přijel navštívit otec Martin, nyní působící ve zdounecké farnosti, a otec Jan z Červené Vody.

Díky získaným znalostem se našim krvinkám podařilo poslední táborový den, podle symptomů, které měl „Nemocný“, diagnostikovat jeho onemocnění. Svedly vyčerpávající boj s viry, nad kterými zvítězily, a tím „Nemocného“ uzdravily. Za výkon obdržely všechny krvinky certifikát o absolvování průzkumné cesty lidským tělem a podílení se na záchraně lidského života.

Spolu s certifikátem si děti z tábora odvezly i mnoho nových poznatků, nezapomenutelné zážitky, nová přátelství a úctu ke svému úžasné fungujícímu tělu.

Velké poděkování patří všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na organizaci a chodu celého tábora, skvělým kuchařkám, a těm, kteří přispěli do pokladničky nebo čímkoliv do táborové kuchyně, a zejména kvasické farnosti a obci Kvasice za finanční podporu, díky které byl tábor dostupný pro všechny děti.

text: Ivana Foldynová

OD ŘÍJNA NAHRADÍ „SUPERDÁVKA“ ČTYŘI STÁVAJÍCÍ DÁVKY

V České republice se mění forma pomoci státu pro domácnosti s nízkými příjmy. Od 1. října 2025 vstoupí v platnost nový zákon o dávkách státní sociální pomoci. Čtyři dosavadní dávky – příspěvek na dítě, příspěvek na bydlení, příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení – nahradí jedna vícesložková dávka, tzv. superdávka. Je koncipována tak, aby pokrývala náklady domácnosti na živobytí a bydlení. Zahrnuje také prvky týkající se pracovní aktivity, péče o děti a zohledňuje specifické situace některých domácností, například seniorů, samoživitelů a osob se zdravotním postižením. Místo několika žádostí se bude nově podávat jen jedna žádost za celou domácnost, a to jednoduše online v Klientské zóně Jenda nebo na kterémkoli pobočce Úřadu práce ČR.

Nová žádost: kdo ji podává, kdy a co bude následovat

Superdávka se přiznává celé domácnosti. Žádost může podat kterýkoliv její plnoletý člen, pokud má souhlas ostatních. Ti pak již o dávku nežádají, protože je možné podat pouze jednu žádost za jednu domácnost. Domácnosti bude vyměřena jedna souhrnná částka, která zohlední situaci domácnosti na základě čtyř složek, tedy bydlení, živobytí, bonus na dítě a pracovní bonus.

Přechod z dosavadního systému na su-

perdávku proběhne od října 2025 do dubna 2026. Domácnosti, které aktuálně některou z dávek pobírají, by si měly žádost o novou dávku podat v období od 1. října do 31. prosince 2025. Pokud tak neučiní, nárok na stávající podporu jim zanikne k 31. prosinci 2025 s poslední výplatou v lednu 2026 a nebude tedy možné plynule navázat na nový systém.

Noví žadatelé, kteří aktuálně nemají přiznanou žádnou z rušených dávek, si mohou o novou dávku státní sociální pomoci požádat od 1. října 2025 kdykoli a platí pro ně standardní řízení dle zákona.

Jakým způsobem lze žádost podat?

O superdávku lze požádat dvěma způsoby. Nejjednodušší bude elektronické podání, ale stále zůstává také možnost osobního podání na pobočkách úřadu práce. Online lze žádat prostřednictvím Klientské zóny Jenda na webu jenda.mpsv.cz nebo v mobilní aplikaci, která je k dispozici ke stažení zdarma v Google Play a App Store. Lze zde žádost vyřídit jednoduše z pohodlí domova, bez front a mimo úřední hodiny. Do klientské zóny se občané přihlásí pomocí Identity občana, například bankovní identitou nebo Mobilním klíčem eGovernmentu. Informace o založení Identity občana jsou dostupné například na webu www.identity.gov.cz nebo u jednotlivých bank.

Jenda klienty provede celou žádostí, sehraje si dostupné informace a vyzve je k do-

ložení pouze dokumentů nezbytných k posouzení nároku. Ty mohou naskenovat, nahrát nebo jednoduše vyfotit mobilním telefonem a přiložit k žádosti.

Pokud někdo nemůže či nevládne využít online podání a zvažuje návštěvu pracoviště úřadu, má možnost tzv. asistovaného podání přímo na pobočce Úřadu práce ČR.

Vzhledem k očekávaným frontám na pobočkách a sjednaným termínům s nejzranitelnějšími skupinami doporučuje úřad práce využít rezervaci termínu v objednávkovém systému na webu www.uradprace.cz/kontakty-na-pobocky. Bez tohoto termínu se klient může vystavit dlouhému čekání ve frontě.

Při osobní návštěvě úřadu je potřeba si přinést průkaz totožnosti, rodná čísla všech členů domácnosti, jejich souhlasy s řízením a potřebné dokumenty pro doložení nároku. Seznam dokumentů i vzor souhlasu naleznete na webu www.uradprace.cz/davka-statni-socialni-pomoci-superdávka.

Detailní a ověřené informace o superdávce a řízení podle nového systému naleznete pouze na oficiálních stránkách Úřadu práce ČR (www.uradprace.cz) a Ministerstva práce a sociálních věcí (www.mpsv.cz).

text: Miriam Majdyšová

SUPERDÁVKA

nová sociální dávka od října 2025

- sjednotí čtyři dávky
- žádosti od října 2025
- složka na živobytí
- složka na bydlení
- bonus na dítě, pracovní bonus

ÚMRTÍ

Květen 2025

Josef Gazdík
Marie Švecová

Červen 2025

Milan Svoboda
Ladislav Strašák

Červenec 2025

Marta Kyselková
Magdalena Vrubelová

BIŘMOVÁNÍ JE CESTA KE SPÁSE

Od posledních Kvasických novin se ve farnosti celkem nic významného nestalo kromě poutí, Božího těla a slavnosti 1. svatého přijímání pěti dětí. Ale co nás čeká? Určitě se všichni těšíte na naše misionáře, kteří opět po roce přijedou mezi nás, a to na takzvanou Obnovu misí jako připomenutí Lidových misí v březnu v roce 2024. Obnova bude již kratší od 10. do 14. prosince, tedy v adventu. A to bude zase velmi dobrá duchovní příprava před Vánocemi. Jste tedy srdečně zváni na program ve farnosti Kvasice, Těšnovice a Zlámanka. Zapište si to, prosím, do svých kalendářů.

Dále začne asi od října příprava na svátost biřmování. Poslední biřmování bylo totiž před pěti lety a po pěti letech má být ve farnosti nabídnutá příprava.

Co je to vlastně biřmování? Po křtu je potře-

ba dorůst do dospělého křesťana, který je schopen svou vírou žít, hájit, bránit, šířit a nestydět se za ni. Je to tedy svátost křesťanské dospělosti (zralosti), při níž je pokřtěný naplněn Duchem svatým k vnitřnímu posílení nadpřirozeného života a ke statečnému vyznávání víry.

Jak se uděluje? Biskup maže biřmovance na čele olejem křížmo (směs olivového oleje s balzámem, je svččen na Zelený čtvrtek v katedrále) a modlí se: „N..., přijmi pečeť darů Ducha svatého.“ A biřmovanci jsou uděleny dary Ducha svatého: moudrosti, rozumu, rady, síly, umění, zbožnosti a bázně Boží. Příjemcem může být každý nebiřmovaný pokřtěný člověk, který se na svátost alespoň jeden rok (2 roky) připravuje. Může se přijmout pouze jednou za život.

Účinky biřmování: vtiskuje nesmazatelné znamení (charakter), rozmnožuje milost posvě-

cující a pomáhající, aby každý hájil, bránil a šířil křesťanství. Zvlášť je v milosti dar síly, která vede až k mučednictví.

Každý biřmovanec má kmotra, který byl již biřmován a má mu pomáhat k duchovnímu vedení. Každý si také vybere jméno biřmovacího patrona (svatého). Svátost je nejlépe přijímat od 16 let a výš (neomezeně až do smrti). Vy, kteří se chcete začít připravovat, vyzvedněte si přihlášku vzadu v kostele a do konce září odevzdejte v kostele nebo na faře! Samozřejmostí je jistě pravidelná účast na nedělní mši svaté a svátostný život. Kdo není biřmován, nemůže být někomu kmotrem! A tak se nebojte přihlásit! Kdo vytrvá až do konce, bude spasen!

text: Pavel Vágner

V KVASICÍCH VZNIKÁ KYNOLOGICKÝ KLUB TLAPKA

Kynologie je nejen komplexní vědecká disciplína zabývající se studiem charakteristických představitelů psovitých šelem, ale veřejností je především chápána jako široká škála chovatelských, výchovných a výcvikových činností s vazbou na domácí kamarády a miláčky, psy. Zejména poslední dvě jmenované činnosti, výchova a výcvik psů, jsou hlavní náplní kynologických klubů (KK).

V okrese Kroměříž je řada kynologických klubů, některé již i s téměř stoletou tradicí. V Kvasicích a okolí však takový klub nikdy provozován nebyl. To by se mohlo změnit. Několik nadšených kynologů pod vedením Hynka Zdražila z Kvasic, má záměr uvést v činnost KK Kvasice.

Vzniká zázemí

Velké podpory se projektu dostalo od zastupitelstva obce Kvasice, které nabídlo obecní pozemek na konci obce směrem na Bělov (mezi pálenicí a čističkou odpadních vod) k pronájmu pro vybudování potřebného zázemí. V současné době probíhají technicko-administrativní práce, jako je oplocení, přípojka elektřiny a případně vody a kanalizace.

V první fázi, která již byla zahájena v první polovině roku 2025, se plánuje vybudování minimálního zázemí provozní místnosti (například formou mobilní buňky) a umístění sady překážek pro výcvik. Vznikající klub zatím funguje pouze díky prostředkům zakladatelů a prvnímu sponzorskému daru. Přesto věříme, že se najdou další příznivci kynologie a podnikatelé, kteří nový klub podpoří ať už finančně, nebo věcnými dary.

Klub byl oficiálně založen jako právnická osoba s názvem: TLAPKA – kynologický spolek Kvasice. Bude dobrovolným spolkem fyzických a možná i právnických osob. Platné Stanovy spolku budou v plném znění uvedeny na webových stránkách spolku (po jejich založení).

Přihlásit se do klubu může v podstatě kdokoli bez ohledu na to, zda psa vlastní či nikoli a také vůbec nezáleží na plemeni a velikosti psa. Rovněž průkaz původu psa („rodokmen“) není podmínkou. V této věci můžete již dnes kontaktovat jednatele klubu Hynka Zdražila na telefonu +420 602 501 417 nebo e-mailem hzdrazil@seznam.cz.

Klub má široký záběr činnosti

Činnost bude probíhat formou instruktáží a praktickým výcvikem. Každému zájemci vysvětlíme, jak má svého psa vést s praktickým procvičením. Oblasti, kterým se chceme věnovat: výchova psa, základy ovladatelnosti psa, základní výcvik (poslušnost, dovednosti – překážky, popřípadě základy stopování), pokročilý výcvik zakončený oficiálními zkouškami nižšího typu s vystavením osvědčení, speciální výcvik – záchranářský (plošné vyhledávání, vyhledávání v sutinách, záchrané stopování a popřípadě vodní záchrané práce), chovatelsví psů, příprava psů na výstavy a jiné chovatelské akce.

Počítáme s tím, že v rámci klubu bude pracovat záchranářská skupina patřící k některé Základní brigádě kynologů (ZBK) Svazu záchraných brigád kynologů ČR (SZBK ČR).

V budoucnu bychom chtěli být i pořadatelé výstav psů a popřípadě závodů a soutěží ve výkonu psů. Podaří-li se nám získat instruktora

a patřičné vybavení, máme v úmyslu věnovat se i agility (překážkové parkury pro psy).

Doufáme, že TLAPKA – kynologický spolek Kvasice se brzy stane oblíbeným místem pro všechny příznivce kynologie!

Trenér, co má jméno

Hynek Zdražil je zakladatelem kynologického klubu v Kvasicích a Luděk Novák je hlavním trenérem a poradce výcviku a výchovy psů pro náš kynologický klub.

Luděk Novák je významnou osobností české kynologie. Působí jako mezinárodní rozhodčí pro exteriér psů a rozhodčí pro výkon psů. Jeho odborné znalosti a dlouholeté zkušenosti v oblasti chovu a výcviku psů přispěly k rozvoji oboru v České republice.

Kromě rozhodcovské činnosti se Luděk Novák angažuje i v záchranářské kynologii. Je zakladatelem a členem Záchranářské brigády Zlínského kraje, kde se věnuje speciálnímu výcviku psů pro vyhledávání osob v terénu i v sutinách. Díky jeho vedení a odborným instrukcím dosáhli mnozí psovodi se svými psy významných úspěchů na domácích i mezinárodních soutěžích.

V neposlední řadě je také zakladatelem chovu Hovawartů v České republice a spoluzakladatelem klubu Hovawartů. Jeho cílem bylo nejen zlepšit úroveň chovu tohoto plemene, ale také zvýšit povědomí veřejnosti o jeho kvalitách. Dlouholetá chovatelská práce a odborné vedení přispěly k tomu, že Hovawarti chovaní v ČR dosahují vysokých standardů v exteriéru i pracovních dovednostech.

text: Hynek Zdražil

HASIČI POMÁHALI I TRÉNOVALI

Poslední měsíce ukázaly, že práce dobrovolných hasičů nekončí jen u požárů. Jednotka zasahovala při mimořádně pestré škále událostí a zároveň se pustila do nového typu výcviku, který ji posunul dál v poskytování první pomoci.

Ve čtvrtek 29. května vyjeli naši hasiči k pátrání po pohřešované osobě u Roštína. Následující den, 30. května, zasahovali u požáru osobního auta na cestě z Kvasic na Novou Dědinu. V červnu poskytli technickou pomoc v zatopené ulici v Kvasicích a při odstranění spadlého stromu u Kudlovské Doliny. Dále zasahovali u požáru odpadu u Bařic a odstranění bodavého hmyzu v Kvasicích. V srpnu jsme jeli k požáru nízké budovy v Kotojedech.

V pátek 1. srpna se uskutečnil u místních rybníků výcvik jednotky. Byl zaměřený na ošetření osoby po pádu z kola a její následný transport. Dále si členové jednotky vyzkoušeli záchranu tonoucí osoby, její vytažení na břeh a následnou resuscitaci. Jednalo se o pilotní výcvik mimo zbrojnici zaměřený na první pomoc. Výcviku se zúčastnil i člen jednotky Sboru dobrovolných hasičů Kostelany, který chtěl společně s námi nabrat zkušenosti. Děkujeme za účast.

text: Michal Ambruz

KONAL SE DRUHÝ ROČNÍK TFA KVASICE

Opět po roce se na náměstí před radnicí a ve stínu historického zámku odehrál další ročník soutěže TFA (Toughest Firefighter Alive), která byla zároveň šestým závodem Zlínské ligy železných hasičů. Na startovní čáru se postavilo téměř 50 odvážných závodníků a závodnic, kteří se v plné výzbroji pustili do náročné trati plné výzev. V kategorii žen zvítězila Miriama Valariková, zatímco v kategorii mužů do 35 let triumfoval Ondřej Plesník. V kategorii mužů nad 35 let se prosadil Milan Kochaníček. Vrchol dne přišel s kategorií Master, kde Jan Daněk z Kvasic získal zlato na domácí půdě. Soutěžící museli překonat deset extrémně fyzicky těžkých úkolů, včetně tahání závaží, přetáčení pneumatiky a finálního skoku okénkem bariéry. Náročnost disciplíny je extrémní, a kdo ji dokončí, zasluhuje obdiv. Stejně jako loni se soutěže zúčastnili i závodníci ze Slovenska, kteří přispěli k mezinárodní atmosféře akce.

text: Pavel Ředina

LÉTO V NAŠEM DOMOVĚ DOZP KVASICE JSME SI UŽILI

Domov pro osoby se zdravotním postižením Kvasice není jen místo, kde o klienty pečujeme, ale především prostředí, ve kterém žijí plnohodnotný život a zažívají radosti z všedních dnů. Velkou roli v našem domově hrají volnočasové aktivity, které podporují duševní i fyzickou pohodu všech našich klientů. Mohlo by se zdát, že právě volnočasové aktivity jsou pro klienty s kombinovaným postižením omezené, ale spíše naopak. Pokud jim pomůžeme a nabídneme správnou podporu a motivaci, nezlepšujeme jen jejich svět, ale zlepšujeme i ten náš.

Letní aktivity

Léto přineslo mnoho příležitostí ke společným aktivitám na naší krásné zahradě. V uplynulých týdnech jsme zažili hned několik událostí, které nám všem přinesly nejen radost, ale také pocit sounáležitosti. Přišla nás návštěva čtyřnohá psí kamarádka Meda, která našim klientům vykouzlila nejen úsměv na tváři, ale také pocit bezpečí a celkovou pohodu. Meda si získala srdce všech klientů a my se těšíme na její další návštěvu. I přes deštivý červenec jsme společně našli slunečný den a uspořádali opékání špekáčků. Zahradou se linula vůně ohně, praskání dřeva a my jsme strávili další krásné společné odpoledne. Někteří klienti si s pomocí našeho personálu sami opekli špekáčky, což pro mnohé znamenalo pocit úspěchu a obrovské radosti.

Aktivity za špatného počasí

Červenec nepřinesl jen slunečné dny, ale také deštivé odpoledne, kdy jsme nezahláli a rozhodli se pro společnou přípravu večeře. Pracovníci společně s klienty připravili

zapékanou cuketu a rajčatový salát. Klienti se dle svých možností aktivně zapojili do téměř všech příprav večeře a na závěr jsme si ji společně vychutnali v jídelně, kde panovala pohodová a přátelská atmosféra. Další společné odpoledne v našem domově se neslo ve znamení hudby a tance. Obývací pokoj se proměnil v taneční parket, který byl nádherně vyzdobený barevnými balóny a vyzařoval nabitou pozitivní energii. Od zaznění první písničky bylo jasné, že si užijeme pořádnou zábavu. Diskotéka byla nejen zábavou, ale také velmi důležitou součástí podpory aktivního života a pohybu.

Slavili jsme narozeniny

Jeden červencový den byl velmi významným pro jednoho z našich milých klientů.

Slavil krásné kulaté narozeniny. Oslavenec se na svůj den velmi těšil a my všichni jsme se postarali o to, aby se den stal výjimečným. Obývací pokoj se proměnil ve slavnostní a byl vyzdobený různými barevnými dekoracemi a nechyběla ani dobrá nálada. Narozeninový dort a drobné dárky nemohly chybět a našemu oslavenci udělaly velikou radost.

Mé velké díky patří všem pracovníkům, kteří se na přípravě a uskutečnění všech aktivit podíleli. Právě jejich empatie vytváří prostředí, ve kterém se naši klienti cítí bezpečně a jsou motivováni k aktivnímu zapojení do života našeho domova, protože i malé věci dokážou udělat obrovskou radost.

text: Magdalena Kuruczova

NOVINKY ZE „ZÁMKU“ ANEB CO JE U NÁS NOVÉHO?

Již v minulých článcích jsme prostřednictvím Kvasických novin všechny informovali o zapojení zařízení do projektu „Cesta ke změně“, kdy součástí projektu je nejenom analýza potřeb klientů a analýza kvality jejich života, ale i koncept rozvoje dosavadní poskytované služby. Průběh projektu je velmi náročný. Velké nároky jsou kladeny i na samotné zaměstnance, kteří se na něm podílejí, ale taktéž na klienty samotné. Aby jim byla práce usnadněna, jsou pro ně připraveny různé vzdělávací aktivity a taktéž podpora nezávislých odborných pracovníků. Výstupy z projektu budou využity

při nastavení individuální práce s klienty a jsme přesvědčeni, že povedou k větší míře jejich osamostatňování a ke zkvalitnění života ve všech jeho oblastech.

Beseda s hasičem

Mimo projekt samotný bylo období jara a léta plné událostí. V květnu nás navštívil zástupce hasičů Radek Smolinka, za což mu velmi děkujeme. Díky jeho poutavému výkladu se naši klienti dozvěděli mnoho důležitých informací o tom, jak předcházet vzniku požáru. Uvedl spoustu příkladů za své praxe a poučil naše klienty, jak se v takových situacích zachovat. Beseda měla velký ohlas a v závěrečné

části naši klienti pokládali panu Smolinkovi dotazy.

Kácení máje s hosty

Kácení máje patří u nás v domově k tradičním akcím. Letos jsme akce využili právě k představení projektu transformace v našem domově i pro širokou veřejnost. Jako hosté nás navštívili někteří opatrovníci a rodinní příslušníci klientů, ale i místostarosta Kvasic Tomáš Kahaja. Nechyběly do křupava opečené špekáčky ani hudební doprovod Jardy Kubička.

Výlet na Hostýn

Přání klientů odjet na výlet, který si sami

vyberou, se neslo na červnovém setkání s klienty. Dali jsme klientům na výběr, kam by se rádi podívali. Mezi místa, která by chtěli klienti nejvíce navštívit, patřilo poutní místo Svatý Hostýn. Počasí nám příliš nakloněno nebylo, ale i tak jsme si společně užili krásný výlet. Někteří klienti se rádi zúčastnili bohoslužby v kostele, jiní spíše navštívili prodejní stánky nebo si dali oběd v restauraci. Výlet jsme zakončili sladkou tečkou v cukrárně Polárka v Hulíně.

Den zdraví

Zdraví je to nejcennější, co každý z nás má, a proto byl „Den zdraví“ zaměřený právě na toto téma. Klienti i zaměstnanci našeho domova měli po celé dopoledne možnost změřit si krevní tlak, hladinu cukru v krvi a hladinu cholesterolu. Součástí prezentace zdravého stylu života bylo i „zdravé“ občerstvení, které zajistili zaměstnanci domova. A že chutnalo!

Plníme přání

Z dalších aktivit by jistě stály za zmínku sportovní aktivity. Proběhlo 1. kolo turnaje v kuželnách „Kuželkářská liga 2025“, kde soutěžili klienti i zaměstnanci našeho domova. Letošní sezonu jsme zahájili s novými kuželnami.

Nevěnujeme se pouze skupinovým aktivitám, ale snažíme se především zaměřit na individuální přání a potřeby jednotlivých klientů. Velkou radost jsme měli z úspěšné akce pro jednoho z našich klientů, kdy se nám podařilo uskutečnit setkání s jeho koněm, o kterého se bohužel již nemůže postarat sám. Poděkování za spolupráci patří jak pracovníkům domova, kteří setkání připravili, tak i paní Lucii Peckové, která se o klientova koně stará.

text: Alena Novotná

TOULAVÝ BIOGRAF NABÍDL FILMY PRO DĚTI I DOSPĚLÉ

V naší obci se pomaličku stává tradicí, že na závěr prázdnin vedení obce pozve do našeho městečka Toulavý biograf. Letos tomu již bylo potřetí, kdy návštěvníci od středy 20. srpna do soboty 23. srpna v areálu Loděnice v Kvasicích mohli přijít a zpríjemnit si letní večery zhlédnutím vybraných filmů v našem letňáku u vody. Nezapomínáme na naše nejmenší diváky, a proto již tradičně věnujeme dva večery menším divákům a dva večery dospělým divákům. Letos se pro děti promítala animovaná pohádka V hlavě 2 a velmi populární Minecraft. Pro dospělé čtvrteční večer okořenil film Vyšehrad Dvje a závěr promítání patřil českému poetickému filmu Moře na dvoře. I když počasí bylo tentokrát velmi vrtkavé, navštívilo promítání průměrně 100 návštěvníků. Největší zájem o sledování filmu byl v sobotu.

Na začátku každého promítání běžela upoutávka na neziskovou organizaci Naděje. Veškeré dobrovolné vstupné, které jsme při promítání vybrali, poputuje právě na konto této neziskové organizace. Výtěžek nám do dnešního dne není známý, ale jakmile provozovatel Toulavého biogratu vybranou částku sdělí, opět budeme informovat o její výši. Věříme, že jste si všichni večery užili i s nezbytným občerstvením, které pro malé i velké připravil Vodácký klub Kvasice z. s. Příští rok opět na viděnou.

text: Jana Koželová

KNIHOVNA MÁ NOVÝ PROJEKT PAMĚŤ KVASIC

Jak si mohli mnozí z vás jistě všimnout, naše místní knihovna měla své dva vlastní panely na výstavě Historického spolku, která probíhala během letošní Kvasické pouti. První z nich se věnoval historii knihovny, jejíž počátky sahají až do roku 1866, kdy byl v Kvasicích založen Čtenářský spolek a zároveň s ním obecní čítárna. Tak byly položeny základy pro rozvoj čtenářství a knihovnictví v naší obci, které postupně vedly k vzniku dnešní knihovny.

Druhý panel byl zaměřen na nový projekt knihovny – Paměť Kvasic, jenž vznikl ve spolupráci s Historickým spolkem městečka Kvasice. Cílem projektu je získat a uchovat informace o životě obce tak, jak jej viděli a prožívali jednotliví lidé žijící v různých obdobích 20. století. Materiály mají být postupně zpracovány a uchovány jako důležité svědectví o historii našeho městečka a životě v něm. V rámci projektu vznikne databáze příbě-

hů pamětníků z obce Kvasice, které budou publikovány na webových stránkách obce, knihovny nebo Historického spolku městečka Kvasic. Projekt tak bude přispívat k uchování kulturní identity a bude nabízet možnost předat cenné zkušenosti a poznatky budoucím generacím.

text: Lucie Tomašíková

KVASRUN, LÁVKA I DĚTSKÝ DEN SE NADMÍRU VYDAŘILY

V naší obci se v sobotu 7. června konal už pátý ročník terénního závodu KvasRun. O jeho rostoucí oblíbenosti svědčí rekordní počet 129 startujících. Na účastníky závodu čekala téměř dva kilometry dlouhá trať s různě náročnými překážkami. Například tahání pneumatik, slalom ve svahu, přeskok přes broukoviště, střelba ze vzduchovky, lanový žebřík nebo přeskok hasičské stěny. Novinkou byly balíky sena, které zpestřily rovinku mezi pneumatikami a broukovištěm a v jiném kabátu se vrátila překážka podlézání auta, kdy místo hasičské tatry na závodníky čekal terénní vůz Ford RAPTOR. Nechyběl ani oblíbený vodní kontejner a samozřejmě nesměla chybět ani hasičská skluzavka a plazení bahnem těsně před cílovou rovinkou.

Celé závodní dopoledne bylo nabitě emocemi a energií, každý startující dal do závodu vše, ale okamžik velké únavy vystřídal v cíli euforie, že došel a dokázal to. Před vyhlášením výsledků připravili hasiči tolik oblíbenou pěnu a během chvilky byl celý prostor Loděnice plný malých sněhuláků.

A vyhlášení výsledků? Je velkým potěšením, že první místo v kategorii dospělých mužů i žen

zůstává „doma“, a to zásluhou paní Adély Petro a pana Petra Zatloukala, který navíc okořenoil svůj dobřeh originálním cinknutím na cílový zvono. Vítězem však byl každý, kdo se do neobvyklého závodu zapojil.

Lávka a Dětský den

Po vyhlášení vítězů proběhl letos již 13. ročník Lávky Petra Vykydala. Tu letos vyhrál Tomáš Petro a těsně za ním se umístili Vojta Knoll a Kuba Knoll. Hlavní cílem ovšem opět nebylo vyhrát, ale zúčastnit se a hlavně pobavit diváky. Rozhodně nebyla nouze o krkolomné přeběhy a pády do vody. Na bohaté sportovní dopoledne volně navázal Dětský den, který krásně zakončil bohatý program první červnové soboty v naší obci. Na jeho organizaci se podílela spousta lidí nejen z Kulturní komise obce Kvasice, z SDH Kvasice a z Vodáckého klubu, ale i nezištně pomáhající dobrovolníci z Kotev Kvasice, Základní školy Kvasice a dalších.

Všem, kteří pečlivě připravovali a následně realizovali každý detail dne, patří veliký dík a už teď se všichni těšíme na další ročník KvasRunu a doufáme, že se vydaří minimálně tak skvěle jako ten letošní.

text: Alena Zapletalová

KVASICKÁ POUŤ NABÍDLA SPOUSTU ZAJÍMAVÉHO PROGRAMU

Tradiční akcí v naší obci v polovině srpna bývá Kvasická pouť. Letos se konala 16. a 17. srpna. Jelikož se jedná o největší společenskou událost v obci, celý program poutě pečlivě plánujeme již několik měsíců předem tak, aby si každý z návštěvníků přišel na své. Sobotní i nedělní část poutě je v zámeckém parku věnována rozličným hudebním žánrům. Pestrost hudby k posezení, poslechu i tanci je mezi občany vítána, čemuž nasvědčuje hojná účast na kulturním programu, který ale nezapomíná ani na děti. Zámecký park v sobotu odpoledne ožil cimbálovou muzikou Oskoruša a o podvečerní hudební produkci se postarala kapela HAZARD bluegrass a country ze Zlína. V sobotu odpoledne se taktéž děti mohly těšit na tolik oblíbené malování na obličej a mohly si pořídit i tetování technikou airbrush, která zlákala i několik dospělých. Farní zahrada otevřela své brány, bylo zde k promítání připraveno mobilní planetárium, takže kdo chtěl uniknout před ruchem, mohl zhlédnout naučné filmy o podmořském světě a vesmírných planetách.

Výstava v muzeu sklídila úspěch

Na obecním úřadu bylo opět veřejnosti otevřeno i Muzeum Kvasic. Muzeum prodělalo lehkou inovaci, jak v materiálech na výstavních panelech, tak v celkové údržbě vystavovaných krojů.

Novinkou v muzeu byla i vzpomínka věnovaná židovské rodině Schenkových, která byla obětí holocaustu za II. světové války.

V podzemních prostorách budovy obecního úřadu Historický spolek Kvasice připravil poutavou výstavu o řemeslech a živnostech v naší obci. Dále zde byly vystaveny pozoruhodné technické vymoženosti věků dávných, jako například bruska na nože a brousky a nebo stará promítačka z místního kina a další poklady, které byly nalezeny a časem zapomenuty. Některé exponáty byly propůjčeny i z muzea z nedaleké obce Vrbka.

Těmi nejzajímavějšími prvky výstavy, které si měli možnost návštěvníci prohlédnout, byla zastavení druhé křížové cesty. Dále byly vypůjčeny postavínky z farnosti, které představovaly řemeslné cechy, které se používaly v průvodech pře-

devším na Boží Tělo. Promítal se také dokument k životnímu jubileu herce Friedricha von Thuna, který se natáčel mimo jiné i v Kvasicích, a poté dokument o rekonstrukci křížové cesty III. Celou výstavu doprovázela ochutnávka vín místních vinařů. Muzeum i výstava byly zpřístupněny návštěvníkům po oba dva poutěvé dny.

Nechyběl tradiční program

Nedělní část Kvasické poutě započala mší svatou v kostele nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Nepomuckého. Po skončení mše byl opět zahájen kulturní program v zámeckém parku, kde jsme mohli přivítat velmi příjemnou kapelu Jazzbook ze Zlína. Pánové posluchačům zahráli

dixielandové melodie, které nenechaly nikoho v klidu sedět, a ne jeden z návštěvníků si pobrukoval a notoval známé písně. Odpolední část hudebního programu byla tradičně věnována krojované hudbě Vlčnovjanka. O oblíbenosti svědčí i fakt, že taneční parket byl zaplněn do posledního volného místa. I děti si přišly na své, kdy vystoupil klaun a žonglér Pepa, který se nejprve věnoval dětem s workshopem a poté předvedl žonglérské vystoupení. Nadšeným dětem poodkryl svůj um a čáry, kterými vykouzlil ne jeden dětský úsměv na rtech. A o to nám všem jde, užít si Kvasickou pouť se svými blízkými a rodinou.

Atrakce i stánky lákaly návštěvníky

Od pátku již byly na Mlýnské zahradě i poutové atrakce. Každý rok i zde můžeme vidět, že i v této zábavní části dochází ke změnám a provozovatel přijede tu a tam s nějakou novinkou, která potěší návštěvníky holdující bláznivým

Kvasické fotbalové hřiště bylo opět v ochozech zaplněno a fandilo v tomto případě všem. Opět byla připravená bohatá tombola a dobré občerstvení.

Oázou klidu byla loděnice Vodáckého klubu Kvasice. Že se jedná o jedno z nejkrásnějších míst Kvasic, není třeba zmiňovat. I zde pro ná-

vštěvníky bylo připraveno výborné občerstvení a příjemné posezení. Celou atmosféru klidu a pohody zajistila výletní loď Bruno, která zájemce o plavbu vozila po řece Moravě.

text: Jana Koželová

atrakcím. I v prodejních stáncích pro letošní rok nastala změna. Textilní sortiment již nebyl tak zastoupený a korzující mohli vidět krásnou keramiku, výšivky, košíky, poutové sladkosti a perníky, ale i výrobky z 3D tiskárny. Kdo se bedlivě díval, v jednom ze stánků s tímto sortimentem mohl narazit i na Ottův slovník v krásné vazbě, který samozřejmě nebyl na prodej, ale byla to unikátní dekorace. Dále zde byl i stánek místního pivovarníka Jiří Dobrovského – Dobrá kára, který se již pár let dostává do podvědomí milovníků piva.

Fotbal, loděnice a plavba

V neposlední řadě je třeba zmínit i nedělní fotbalový zápas, který se i letos konal. V neděli dopoledne na místním fotbalovém hřišti proti sobě nastoupili bývalí hráči Kvasic, tým A a tým B. To, že fotbalový zápas neodmyslitelně patří ke Kvasické pouti, bylo zřejmé na první pohled.

ZŠ KVASICE

**Aktivity pro předškoláky z MŠ
a jejich rodiče v budově ZŠ Kvasice**

25. 11. 2025 (úterý) - začínáme v 15:30 do 16:30

program:
aktivity pro předškoláky na 1. stupni
a na 2. stupni ukázky z informatiky a robotiky

1

2

2. 12. 2025 (úterý) - začínáme v 15:30 do 16:30

program:
aktivity pro předškoláky na 1. stupni
a na 2. stupni ukázky z angličtiny

13. 1. 2026 (úterý) - od 14:30 do 16:30

program:
den otevřených dveří pro předškoláky a jejich
rodiče na 1. stupni

3

4

6. 2. 2026 (pátek)

od 13:30 do 17:00
Zápis do 1. třídy!

www.zskvasice.cz

instagram ZŠ Kvasice

Přijďte! Těšíme se na Vás!
Uvidíte, jak v ZŠ Kvasice
pracujeme a dozvíte se informace
a novinky o výuce.

Kvasické noviny, vychází 4x ročně. Periodický tisk územního samosprávného celku. Datum vydání 18. 9. 2025.

Vydavatel a místo vydání: Obec Kvasice, A. Dohnala 18, 768 21 Kvasice. IČO: 00287385. DIČ: CZ00287385. Náklad 530 ks.

Copywriter a editor: Jana Hlavinková. **Grafika a DTP:** Naďa Moyzesová. **Jazyková korektura:** Mgr. Jana Buksová. **Tisk:** Tiskárna KATOS, s. r. o.

Evidenční číslo zpravodaje: MK ČR E 14182.